

24 жніўня 1996 г.
субота, № 210
(23013)

ЗВЯЗДА

РОЗГАЛАС

ПРАФСАЮЗЫ ЛІЧАЦЬ, ШТО ЗАРПЛАТА ПАВІННА БЫЦЬ ПАВЫШАНА З 1 ВЕРАСНЯ

Савет Федэрацыі прафсаюзаў Беларусі прапонуе ўраду павысіць з 1 верасня памер мінімальнай платы да 150 тысяч рублёў.

Гэта выклікана тым, што, паводле ацэнкі прафсаюзных экспертаў, узровень жыцця насельніцтва рэспублікі працягвае зніжацца. Аб чым сведчыць, напрыклад, той факт, што не спынена скарачэнне валавога ўнутранага прадукту. ФПБ непакоіць, што тарифная стаўка першага разраду на сённяшні дзень складае толькі 10 працэнтаў ад мінімальнага спажывецкага ўзроўню. Працягвае расці і запазчанасць па выплаце заробатнай платы, якая перавышае ўжо 978 мільярдаў рублёў.

Калі прапанова прафсаюзаў будзе прынята Кабінетам Міністраў, то тарифная стаўка першага разраду павінна скласці 170 тысяч рублёў. У гэтым ФПБ бачыць магчымасць зніжэння сацыяльнай напружанасці ў грамадстве.

БЕЛТА.

БУДМАТЭРЫЯЛЫ ПА-РАНЕЙШАМУ Ў ЦАНЕ

Кошт будаўнічых матэрыялаў усё расце. Як паведамілі карэспандэнту БЕЛТА ў Міністэрстве стацыстыкі і аналізу, за сем месяцаў сёлета года ў параўнанні з аналагічным перыядам 1995 цэны на іх падскочылі ў сярэднім у 1,2 раза.

На столькі ж больш прыходзіцца плаціць цяпер за зборны жалезабетон і цэмент, сцэнавыя матэрыялы. На трэці падаражэла будаўнічая кераміка. А за дэталі з драўніны і пліт, вапнавыя матэрыялы неабходна ўжо выкладваць на сорок працэнтаў больш, чым летась. Праўда, на тэрыторыі рэспублікі адзін і той жа будматэрыял можна набыць па розных цэнах. Многае залежыць ад усялякіх «накрутак».

... УРАДЖАЙ-96

ДА ПАДВЯДЗЕННЯ ВЫНІКАЎ СПАБОРНИЦТВА ЗАСТАЛОСЯ КАЛЯ ДВУХ ТЫДНЯЎ

Ужо зараз, за два тыдні да аб'яўлення лепшых, можна з упэўненасцю сказаць, што ключы ад уласнага аўтамабіля атрымаюць камбайнер Васіль Паўлёнак з калгаса «10 год Кастрычніка» Рэчыцкага раёна, які намалаціў, паводле апошніх даных Мінісельгасхарча, 1265 тон збожжа, а таксама Мікалай Кухарэнка з калгаса «Зара» Магілёўскага раёна: яго паказчык — 1280 тона.

Добрыя шанцы на атрыманне матацыкла ў вадзіцеля Мікалая Русецкага з гаспадаркі «Світанак» Кіраўскага раёна, які перавёз на сваім «Кіраўцы» 2450 тон збожжа, неабліга паказчык і ў Мікалая Шэлеста з калгаса «Прагрэс» Столінскага раёна — 2082 тон.

Р. С. Па разліках спецыялістаў, тысяча тон збожжа задавальняе патрэбу амаль васьмі тысяч чалавек на працягу года. Вось і падлічыце, колькі гараджан ужо забяспечылі хлебам лепшыя камбайнеры і вадзіцелі.

Мікалай ЛІТВИНАЎ.

НАЗНАЧЭННІ

УКАЗАМІ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ НАЗНАЧАНЫ:

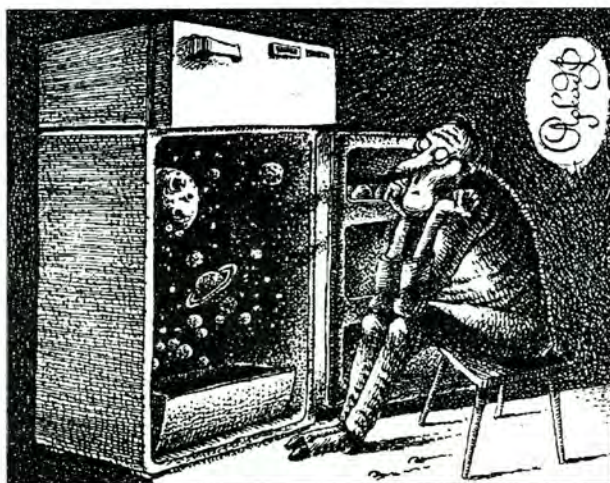
Палкоўнік унутранай службы Кашаленка Уладзіслаў Васільевіч — намеснікам міністра ўнутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

Палкоўнік Нікіцін Валянцін Захаравіч — начальнікам кантрольна-інспектарскага аддзела апарату Савета Бяспекі Рэспублікі Беларусь.

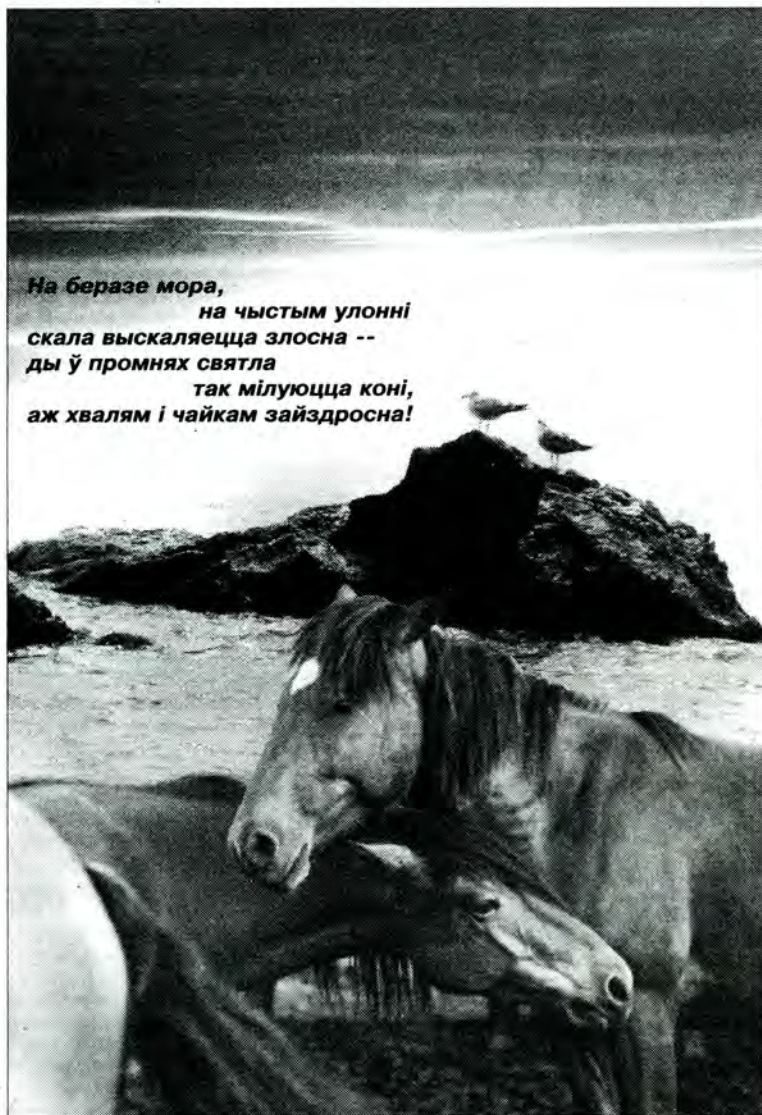
Палкоўнік Караткевіч Мікалай Міхайлавіч — начальнікам упраўлення Камітэта дзяржаўнай бяспекі па Гомельскай вобласці.

Палкоўнік міліцыі Удавікоў Міхаіл Дзмітрыевіч — начальнікам упраўлення ўнутраных спраў Гомельскага аблвыканкома.

БЕЛТА.

Малюнак Аркадзя САЛТЫКОВА.

На беразе мора,
на чыстым улонні
скала выскаляецца злосна --
ды ў промнях святла
так мілююцца коні,
аж хвалямі і чайкам зайздросна!

Фота Мікалая АМЕЛЬЧАНКІ.

РЭХА ПАДЗЕЙ

РАЯЦЦА МНОГІЯ, А ПРЫМАЕ РАШЭННІ АДЗІН

«Круглы стол» без Прэзідэнта не здольны
прывесці істотных вынікаў

Адна з найбольш значных палітычных падзей, якія адбыліся на мінулым тыдні ў Беларусі, — «круглы стол» з удзелам лідэраў вядучых палітычных партый, Вярхоўнага Савета, а таксама прадстаўнікоў урада і некаторых грамадскіх арганізацый.

Пярэчыць ініцыятарам ідэі «круглага стала» як формы пошуку згоды ў грамадстве гэтак жа складана і бессэнсоўна, як і выступіць супраць рэферэндуму як сродку народнага волевыяўлення. Іншая справа, што ва ўмовах сённяшняй беларускай рэчаіснасці любыя пошукі паразумення і кансалідацыі могуць аказацца марнымі, калі ў іх не прымае ўдзелу галоўны суб'ект беларускай палітыкі — Прэзідэнт.

Прэзідэнт Аляксандр Лукашэнка пасяджэнне за «круглым сталом» праігнаваў, аб'явіўшы яго справай бескарыснай і не вартай увагі. У процівагу палітыкам, якія сабраліся 21 жніўня, кіраўнік дзяржавы ў сярэдзіне верасня збярэ свой, альтэрнатыўны «круглы стол», прысвечаны абмеркаванню праекта чарговай антыкрызіснай праграмы.

Нагледзячы на тое, што выніковы дакумент «непрэзідэнцкага» «круглага стала» пакуль не падпісаны і ўдзельнікі збіраюцца на пасяджэнне і на наступным тыдні, — ужо сёння зразумела, што істотна паўплываць на развіццё палітычнай сітуацыі ў краіне гэтая акцыя не зможа.

Сам факт правядзення «круглага стала» і змест падпісанага 21 жніўня пагаднення зафіксаваў і без таго відавочную рэальнасць: усе вядучыя палітычныя партыі адзіныя ў сваім пакмненні адстойваць прынцыпы прававой дзяржавы. Дзеючая Канстытуцыя для іх — тая платформа, якая

здольна аб'яднаць нават самыя непрымірныя палітычныя сілы.

Але гэтая ж Канстытуцыя — бар'ер, які замінае падпісання пад відавочнымі дэмакратычнымі прынцыпамі Прэзідэнта Аляксандра Лукашэнка. Канстытуцыйны суд за мінулыя паўтара года зафіксаваў больш як дзесятак парушэнняў Канстытуцыі і законаў, дапушчаных кіраўніком дзяржавы. Фармальна гэтыя парушэнні ў любы момант здольны стаць законным сродкам барацьбы з Прэзідэнтам з боку Вярхоўнага Савета. І гэтая пагроза будзе навісцай над Аляксандрам Лукашэнкам да таго часу, пакуль існуюць і дзейнічаюць гэты Канстытуцыя і гэты Канстытуцыйны суд.

Увогуле, сітуацыя парадасальная. Над праектам гэтай Канстытуцыі народны дэпутат Аляксандр Лукашэнка ў свой час актыўна працаваў у састане канстытуцыйнай камісіі; гэтая Канстытуцыя адным толькі ўвядзеннем пасады Прэзідэнта адкрыла яму дарогу ў кіраўнікі дзяржавы; на гэтай Канстытуцыі ён прыносіў прысягу на вернасць народу, кленуўшыся выконваць яе, Канстытуцыю, і прынятыя на аснове яе законы; і яе ж Аляксандр Лукашэнка аб'явіў цяпер недасканалай, супярэчливай, якая парушае баланс уладаў і пагражае дэстабілізацыяй у грамадстве.

Сёння ўжо відавочна: шанцы на тое, што першы Прэзідэнт Беларусі стане «магільшчыкам» першай беларускай Канстытуцыі — вельмі высокія. Што далей?

На маю думку, дарэмна цяпер дэмакратычныя палітыкі палохаюць грамадства прывідамі дыктатуры і самаўладства. Па-мойму, намнога больш рэальна, што пасля пераможнага для Прэзідэнта рэферэндуму 7 лістапада (Заканчэнне на 2-й стар.)

УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

№302

АБ ПАРАДКУ ВЫЗНАЧЭННЯ МІНІМАЛЬНЫХ СТАВАК АРЭНДНАЙ ПЛАТЫ ЗА ПАМЯШКАННІ Ў АДМІНІСТРАЦЫЙНЫХ БУДЫНКАХ І ЗБУДАВАННЯХ, ЯКІЯ ЗНАХОДЗЯЦЦА Ў ДЗЯРЖАЎНАЙ УЛАСНАСЦІ

У мэтах упарадкавання выкарыстання дзяржаўнай уласнасці, спынення правапарушэнняў у галіне арэндных адносінаў і абароны эканамічных інтарэсаў дзяржавы пастанаўляю:

1. Зацвердзіць прыкладаемы Парадак вызначэння мінімальнага ставак арэнднай платы за памяшканні ў адміністрацыйных будынках і збудаваннях, якія знаходзяцца ў дзяржаўнай уласнасці.

Устанавіць, што гэты Парадак распаўсюджваецца на камунальную ўласнасць у той частцы, у якой гэта не супярэчыць парадку кіравання і распараджэння камунальнай уласнасцю, вызначанаму ў адпаведнасці з артыкулам 120 Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь мясцовымі Саветамі дэпутатаў.

2. Прадаставіць права Рэспубліканскай камісіі па ўпарадкаванні выкарыстання адміністрацыйных будынкаў, збудаванняў, вытворчых плошчаў і іншых аб'ектаў дзяржаўнай уласнасці:

даваць растлумачэнні аб прымяненні Парадку вызначэння мінімальнага ставак арэнднай платы за памяшканні ў адміністрацыйных будынках і збудаваннях, якія знаходзяцца ў дзяржаўнай уласнасці;

удакладняць парадак вызначэння і мінімальныя стаўкі арэнднай платы для асобных катэгорый арандатару.

3. Рашэнні Кабінета Міністраў Рэспублікі Беларусь, міністэрстваў, іншых цэнтральных органаў кіравання, мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў дзейнічаюць у той частцы, у якой яны не супярэчаць гэтай Указу.

4. Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь у месячны тэрмін забяспечыць прывядзенне ў адпаведнасць з гэтым указам рашэнняў Урада і падведаных яму органаў.

5. Аренддаўцам забяспечыць першачарговае прадастаўленне неабходных памішканняў у адміністрацыйных будынках і збудаваннях, якія знаходзяцца ў дзяржаўнай уласнасці, у арэнду ўстановам і арганізацыям, што фінансуюцца з дзяржаўнага бюджэту. (Заканчэнне на 2-й стар.)

АДНЫМ СКАЗАМ

□ Эксперты ЕС лічаць неабходным прадаць пасля пераразліку акцыі дзяржавы ў статутных фондах банкаў, «што дапаможа пазбегнуць уцягнення дзяржавы ў камерцыйную дзейнасць, якая ўяўляе сабой шырокае поле для злоўжыванняў і часта вядзе да карупцыі».

□ У бюджэт недапаўстпіла ў гэтым годзе каля 3 трыльёнаў рублёў мытных пошлін, а памер беспадстаўна прадастаўленых асобным прадпрыемствам мытных ільгот склаў 7 працэнтаў ад даходнай часткі бюджэту ў студзені—чэрвені.

□ Сёння ўзровень замежных інвестыцый на душу насельніцтва ў Беларусі складае 1 долар.

□ У структуры сукупнай грашовай масы ў I паўгоддзі найбольш прыметна абазначыліся наступныя тэндэнцыі: колькасць наяўных грошаў у абарачэнні павялічыліся на 46 працэнтаў, а іх удзельная вага ў грашовай масе ўзрасла да 26 працэнтаў.

□ Запозычанасць па выплаце зарплат ужо перавысіла 978 мільярдаў рублёў.

□ За сем месяцаў гэтага года ў параўнанні з аналагічным перыядам мінулага года цэны на будаўнічыя матэрыялы ў сярэднім выраслі ў 1,2 раза.

□ На кожныя 100 тысяч моладзі ў год у нас рэгіструецца 24 выпадкі самазабойстваў сярод юнакоў і прыкладна 5 — сярод дзяўчат.

□ Калі ў мінулым годзе на рахунку непаўналетніх было сем наўмысных забойстваў, то ў бягучым іх ўжо ўчынена 38.

ПАЧАЛАСЯ ПАДПІСКА

на IV квартал 1996 г.

Падпісная цана «Звязды»
на 1 месяц складае
13.600 рублёў,
на 3 месяцы — 40.800 руб.

Памятайце: «ЗВЯЗДА» —
гэта самая свежая
і самая патрэбная інфармацыя.

УКАЗ

ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ №302

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

6. Міністэрствам і іншым цэнтральным органам кіравання, аблвыканкамам і Мінскаму гарвыканкаму ў месячны тэрмін забяспечыць прывядзенне ў адпаведнасць з парадкам вызначэння мінімальнага аранднай платы за памяшканні ў адміністрацыйных будынках і збудаваннях, якія знаходзяцца ў дзяржаўнай уласнасці, дагавораў аранды памяшканняў у адміністрацыйных будынках і збудаваннях, якія знаходзяцца ў дзяржаўнай уласнасці.

7. Рэкамендаваць мясцовым Саветам дэпутатаў прыняць рашэнні, накіраваныя на рэалізацыю

палажэнняў гэтага Указа.

Мясцовым выканаўчым і распарадчым органам забяспечыць прыняцце рашэнняў, узакладаных у частцы першай гэтага пункта.

8. Кантроль за выкананнем гэтага Указа ўскласці на Рэспубліканскую камісію па ўпарадкаванню выкарыстання адміністрацыйных будынкаў, збудаванняў, вытворчых плошчаў і іншых аб'ектаў дзяржаўнай уласнасці.

9. Гэты Указ уведзіцца ў дзеянне з дня яго падпісання.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.
21 жніўня 1996 г., г. Мінск.

Зацверджаны Указам Прэзідэнта

Рэспублікі Беларусь ад 21 жніўня 1996 г. № 302

ПАРАДАК

вызначэння мінімальнага аранднай платы за памяшканні ў адміністрацыйных будынках і збудаваннях, якія знаходзяцца ў дзяржаўнай уласнасці

Гэты Парадак накіраваны на ўдасканаленне арандных адносін і ўстанавіць механізм вызначэння мінімальнага аранднай платы за памяшканні ў адміністрацыйных будынках і збудаваннях, якія знаходзяцца ў дзяржаўнай уласнасці, з'яўляюцца абавязковымі для ўсіх арандадаўцаў памяшканняў у адміністрацыйных будынках і збудаваннях, якія знаходзяцца ў дзяржаўнай уласнасці, і прымяняюцца для арандадараў усіх формаў уласнасці.

Агульныя палажэнні

1. Мінімальныя стаўкі аранднай платы за памяшканні ў адміністрацыйных будынках і збудаваннях, якія знаходзяцца ў дзяржаўнай уласнасці, з'яўляюцца абавязковымі для ўсіх арандадаўцаў памяшканняў у адміністрацыйных будынках і збудаваннях, якія знаходзяцца ў дзяржаўнай уласнасці, і прымяняюцца для арандадараў усіх формаў уласнасці.

Арандная плата за памяшканні ў адміністрацыйных будынках і збудаваннях не можа быць ніжэйшай за гэтыя стаўкі, за выключэннем выпадкаў, прадугледжаных Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь або ўпаўнаважаным ім органам.

2. Арандная плата ўносіцца ў беларускіх рублях па курсу Нацыянальнага банка на дзень выплаты, за выключэннем выпадкаў, калі ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь плаціцца рэнта ў замежнай валюце.

3. Мінімальныя стаўкі аранднай платы: уключае ў сябе амартызацыйныя адлічэнні па арандаваных памяшканнях;

не ўключае адпаведныя расходы па эксплуатацыі і бягучага рамонт будынкаў і памяшканняў, затраты на ацяпленне і камунальныя паслугі, падатак на нерухомасць, на зямлю і іншыя падаткі і плаціжы, што выплачваюцца за арандаваныя памяшканні.

Разлік мінімальнага аранднай платы

4. З улікам месцазнаходжання і прызначэння адміністрацыйных будынкаў і збудаванняў прымяняюцца наступныя мінімальныя стаўкі аранднай платы:

Мэтавае прызначэнне памяшканняў	Мінімальныя стаўкі аранднай платы за 1 кв.метр агульнай плошчы ў месяц (долараў ЗША)	
	у г. Мінску	у абласных цэнтрах

Памяшканні, якія выкарыстоўваюцца для вытворчасці прадукцыі, выканання работ і аказання паслуг (вытворчыя памяшканні)

5

2,5

Памяшканні, якія выкарыстоўваюцца для размяшчэння кіраўнікоў, органаў кіравання і кантролю юрыдычных асоб і іншых мэтаў, не звязаных з вытворчасцю прадукцыі, выкананнем работ і аказаннем паслуг (невытворчыя памяшканні)

10

6

Памяшканні, якія выкарыстоўваюцца адначасова для вытворчасці прадукцыі, выканання работ, аказання паслуг і іншых мэт (змешаныя памяшканні)

7

4

Для населеных пунктаў, не ўказаных у частцы першай гэтага пункта, адпаведныя мінімальныя стаўкі аранднай платы зацвярджаюцца аблвыканкамамі па ўзгадненню з Рэспубліканскай камісіяй па ўпарадкаванню выкарыстання адміністрацыйных будынкаў, збудаванняў, вытворчых плошчаў і іншых аб'ектаў дзяржаўнай уласнасці.

Мэтавае прызначэнне памяшканняў вызначаецца ў дагаворы аранды зыходзячы з характарыстык памяшкання. У дагаворы аранды памяшканняў у адміністрацыйных будынках і збудаваннях, якія знаходзяцца ў дзяржаўнай уласнасці, павінны прадугледжвацца штрафы і сплатанне аранднай платы ў павышаным памеры за выкарыстанне памяшканняў не па мэтаваму прызначэнню, узакладанаму ў адпаведным дагаворы аранды.

5. Мінімальныя стаўкі аранднай платы, прадугледжаныя ў пункце 4 гэтага Парадку, памнажа-

юцца на наступныя паніжальныя каэфіцыенты:

5.1. каэфіцыент месцараспаўсюджвання будынкаў (0,6 — 1,0), які ўстанавіўся аблвыканкамамі і Мінскім гарвыканкамам у залежнасці ад месцазнаходжання гэтых будынкаў;

5.2. каэфіцыенты камфортнасці, якія маюць наступныя значэнні:

0,5 — для памяшканняў без прыроднага асвятлення;

0,9 — для цокальных памяшканняў або 0,75 — для падвальных памяшканняў;

0,9 — для памяшканняў без ацяплення;

0,9 — для памяшканняў без цэнтральнага водазабеспячэння і водаадвядзення;

0,9 — для памяшканняў плошчай да 60 кв. метраў уключа без тэлефоннай сувязі або 0,95 — для памяшканняў плошчай звыш 60 кв. метраў без тэлефоннай сувязі.

6. Пры наяўнасці падстаў для прымянення некалькіх каэфіцыентаў, прадугледжаных у пункце 5 гэтага Парадку, прымяняюцца ўсе адпаведныя каэфіцыенты.

7. Плошча здаваемых у аранду памяшканняў у адміністрацыйных будынках і збудаваннях вызначаецца па тэхнічнаму пашпарту гэтых будынкаў і збудаванняў, а пры адсутнасці пашпарта — шляхам абмеру памяшканняў створанай арандадаўцам камісіяй.

Агульная плошча будынка разлічваецца зыходзячы з нарміраванай плошчы з выкарыстаннем каэфіцыента пераводу, велічыня якога вызначаецца па фактычных суадносінах агульнай плошчы да нарміруемай, але не павінна перавышаць 1,5.

8. Для ўстанавлення мінімальнага аранднай платы за ўвесь перыяд дзеяння дагавора аранды час аранды вызначаецца ў гадах і месяцах, пры гэтым плата за няпоўны месяц аранды ўносіцца за поўны месяц.

Ільготы па аранднай плаце асобным арандадарам

9. Арандная плата не бярэцца і мінімальныя стаўкі аранднай платы не прымяняюцца ў адносінах да:

памяшканняў, што выкарыстоўваюцца для ажыццяўлення дзейнасці, фінансуемай з дзяржаўнага (рэспубліканскага і (або) мясцовага) бюджэту;

бібліятэк.

10. Ільготныя мінімальныя стаўкі аранднай платы прымяняюцца ў адносінах да:

грамадскіх аб'яднанняў, якія не ажыццяўляюць гаспадарчую дзейнасць, — у памеры 0,1 мінімальнай стаўкі аранднай платы для невытворчых памяшканняў (плошча памяшканняў звыш 50 кв. метраў аплачваецца на агульных падставах);

творчых саюзаў — у памеры 0,2 мінімальнай стаўкі аранднай платы для вытворчых памяшканняў (калі памяшканні выкарыстоўваюцца для размяшчэння творчых майстэрняў. Плошча такіх памяшканняў звыш 100 кв. метраў аплачваецца на агульных падставах);

аптэк і аптэчных кіёскаў (аптэчных пунктаў), кіёскаў Беларускага прадпрыемстваў бытавога абслугоўвання, грамадскага харчавання з гандлёвай нацэнкай не вышэй за 70 працэнтаў і вытворчых падраздзяленняў жыллёва-камунальнай гаспадаркі — у памеры 0,4 мінімальнай стаўкі аранднай платы для вытворчых памяшканняў; навучальных устаноў, дзіцячых і юнацкіх спартыўных школ — у памеры 0,2 мінімальнай стаўкі аранднай платы для невытворчых памяшканняў (калі такія памяшканні выкарыстоўваюцца для навучальных мэтаў).

У адносінах да юрыдычных асоб (іх падраздзяленняў), узакладаных у гэтым пункце, прымяняюцца таксама паніжальныя каэфіцыенты, прадугледжаныя пунктам 5 гэтага Парадку.

Субарэнда

11. У выпадку здачы памяшканняў у субарэнду мінімальныя стаўкі аранднай платы вызначаюцца ў адпаведнасці з гэтым Парадам у прымяненні да субарандатара, незалежна ад таго, якія вызначаны для арандадара.

УКАЗ

ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ №313

Аб унясенні змянення ва Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 30 красавіка 1996 г. № 155

У пункце 1 Указа Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 30 красавіка 1996 г. № 155 «Аб бясплатным прыездзе грамадзян, якія дасягнулі пенсійнага ўзросту, на прыгарадным транспарце» (Збор указаў Прэзідэнта і пастаноў Кабінета Міністраў

Рэспублікі Беларусь, 1996 г., № 12, арт. 304) словы: «з 1 па 30 верасня» замяніць словамі: «з 1 верасня па 31 кастрычніка».

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.
22 жніўня 1996 г., г. Мінск.

ПРЭЗІДЭНТ — ЗА ПАЗІТЫўНУЮ КРЫТЫКУ, АЛЕ СУПРАЦЬ ТЭНДЭНЦЫЙНАСЦІ

У нядаўнім інтэрв'ю амерыканскаму агентству «Асашыэйтэд Прэс» Прэзідэнт Беларусі, адказваючы на пытанне аб яго ўзаемаадносінах са СМІ, адзначыў, што, на жаль, некаторыя прадстаўнікі заходніх, расійскіх і нават беларускіх СМІ тэндэнцыйна асвятляюць палітычную сітуацыю ў Беларусі і асабліва палітыку, якую праводзіць Прэзідэнт краіны.

Галоўнай прычынай, з-за якой гэта адбываецца, кіраўнік дзяржавы назваў сваю празмерную дэмакратычнасць у адносінах да сродкаў масавай інфармацыі. Прэзідэнт адзначыў, што ёсць група СМІ, якая спансэруецца пэўнымі фінансавымі групамі або камерцыйнымі структурамі, якія прадстаўляюць інтарэсы некаторых палітычных дзеячаў. Паводле яго слоў, большасць з іх — гэта тыя, хто ў свой час прайграў прэзідэнцкія выбары Лу-

кашэнку. «Любыя мае дзеянні, — сказаў Прэзідэнт, — у такой прэсе будуць прадэманстраваны». Частка СМІ, лічыць Аляксандр Лукашэнка, актыўна крытыкуюць яго за тое, што ён не праводзіць радыкальнае рэфарміраванне беларускай эканомікі, суперрыначную палітыку. «Але ж гэта не ўваходзіць у мае перадвыбарныя абяцанні», — адзначыў ён.

Паводле слоў А. Лукашэнкі, сродкі масавай інфармацыі, за якімі стаіць інтэлігенцыя, больш спакійныя ў ацэнцы дзейнасці Прэзідэнта, выступаючы з пазітыўнай крытыкай, якую кіраўнік дзяржавы нармальна ўспрымае, як і дапуская з'яўленне на палосах некаторых дзяржаўных СМІ, адзначыўшы, у прыватнасці, газету «Звязда», матэрыялаў антыпрэзідэнцкага характару.

Ларыса КЛЮЧНИКАВА, БЕЛТА.

Раяцца многія, а прымае рашэнні адзін

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Прэзідэнт няўхільна і паслядоўна праводзіць сваю палітыку, не азіраючыся на іншыя ўладныя інстытуты, але пры гэтым сустракаў з іх боку законнае процідзеянне ў тых выпадках, калі яго крокі супярэчылі заканадаўству. Пасля перамогі на рэфэрэндуме ён будзе працягваць сваю лінію, — але ўжо не сустракаючы ці амаль не сустракаючы супраціўлення. (Многае тут залежыць ад складальніку новай версіі Канстытуцыі. Практыка сведчыць: прадугледзець усе магчымыя варыянты немагчыма. У гэтым сэнсе новая Канстытуцыя праз пэўны час здольна сыграць злы жарт са сваімі стваральнікамі.)

Што да магчымасці ўсталявання ў Беларусі аўтарытарнага рэжыму, то яна існавала і будзе існаваць, як і амаль ва ўсіх краінах на пераход-

ным этапе, якія перажываюць жорсткі эканамічны крызіс. І засцерагалінікам ад дыктатуры ў цяперашніх умовах служыць не столькі Канстытуцыя, колькі дэмакратычны дзяржаўны лад у Расіі і ў іншых суседніх краінах, на якія міжволі вымушана раўняцца Беларусь.

Такім чынам, у выніку перагляду Канстытуцыі найбольшыя ўзрушэнні чакаюць палітыкаў. Для іх змяняцца правілы гульні: адных гэта паставіць у загалда выйгрышнае становішча, другія, наадварот, адчуваюць сябе асуджанымі на паражэнне. Што да радавых выбаршчыкаў, то яны яшчэ доўгі час пасля рэфэрэндуму будуць задаваць адзін аднаму пытанні пра тое, навошта быў патрэбен рэфэрэндум і каму ад яго стала лепш.

Валянцін ЖДАНКО.

РАБОЧЫ ТЫДЗЕНЬ ПРЭЗІДЭНТА

Як паведаміла прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, чарговы рабочы тыдзень кіраўнік дзяржавы А. Лукашэнка будзе насячаны мерапрыемствамі, што маюць важнае значэнне для сацыяльна-эканамічнага развіцця краіны. Прэзідэнт правядзе шэраг сустрэч з кіраўнікамі цэнтральных органаў кіравання, прадстаўнікамі інтэлігенцыі, працаўніцамі прамысловых і сельскагаспадарчых прадпрыемстваў.

У ходзе рабочай паездкі ў Слуцкі раён Прэзідэнт азнаёміцца са станам сельскагаспадарчых работ на Міншчыне, наведае збожжапрыёмныя пункты, камбінат хлебапрадуктаў.

КІРАЎНІК ДЗЯРЖАВЫ ГАТОЎ ПДПІСАЦЬ УКАЗ АБ ПРАВЯДЗЕННІ КАНГРЭСА

У бліжэйшы час Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка падпіша указ аб правядзенні Кангрэса народа Беларусі.

Як паведаміў карэспандэнту БЕЛТА кіраўнік дзяржавы, у ім будуць вызначаны дата, мэты і задачы плануемага форуму. Чакаецца, што ў рабоце кангрэса прымуць удзел каля шасці тысяч

чалавек, якія прадставяць усе рэгіёны Беларусі. Аляксандр Лукашэнка адзначыў, што напярэдадні важных грамадска-палітычных падзей, якія адбудуцца ў рэспубліцы ў бліжэйшай будучыні, ён лічыць неабходным параіцца і абмеркаваць з людзьмі многія актуальныя праблемы.

Ларыса КЛЮЧНИКАВА, БЕЛТА.

ЗЯНОН ПАЗНЯК МОЖА ВЯРТАЦЦА ПД ГАРАНТЫІ ПРЭЗІДЭНТА

У выпадку вяртання ў Беларусь лідэра Беларускага народнага фронту яму не пагражае ніякая небяспека. Аб гэтым заявіў Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь Аляксандр Лукашэнка, даючы нядаўна інтэрв'ю амерыканскаму агентству «Асашыэйтэд Прэс».

Акрамя таго, кіраўнік дзяржавы гарантуе, што «ні адзін волос не ўпадзе з галавы Зянона Пазняка». Аляксандр Лукашэнка аргументавана абверг чуткі аб магчымым арышце лідэра БНФ.

Ларыса КЛЮЧНИКАВА, БЕЛТА.

АБ СЯРЭДНЯМЕСЯЧНАЙ ЗАРАБОТНАЙ ПЛАЦЕ РАБОЧЫХ І СЛУЖАЧЫХ

Мінстат Рэспублікі Беларусь паведаміла, што сярэдняя налічаная зароботная плата рабочых і служачых у ліпені 1996 года склала 1.329.853 рублі (у чэрвені была 1.271.809 рублёў). У студзені—лі-

пені 1996 года яна склала 1.173.136 рублёў і ўзрасла ў параўнанні з адпаведным перыядам мінулага года ў 1,7 раза.

Міністэрства статыстыкі і аналізу Рэспублікі Беларусь.

УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ № 318

Аб штомесячнай грашовай выплаце грамадзянам, якія маюць ганаровыя званні

1. У мэтах паляпшэння эканамічнага становішча і сацыяльнай падтрымкі грамадзян, якія жывуць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь і маюць ганаровыя званні «Народны артыст СССР», «Народны мастак СССР», «Народны архітэктар СССР», «Народны ўрач СССР», «Народны настаўнік СССР», «Народны настаўнік БССР», «Народны паэт Беларусі», «Народны мастак Беларусі», «Народны артыст Беларусі», устанавіць штомесячную грашовую выплату ў памеры трох мінімальнага зароботных плат.

2. Вызваліць грамадзян, якія маюць вышэйпералічаныя ганаровыя званні, ад выплаты падаходнага падатку на суму выплат, прадугледжаных у пункце 1 гэтага Указа.

Устанавіць, што на суму названых выплат адлічэнні ў Фонд сацыяльнай абароны насельніцтва Міністэрства сацыяльнай

абароны не праводзіцца.

3. Міністэрству працы сумесна з Міністэрствам фінансаў, Галоўнай дзяржаўнай падатковай інспекцыяй пры Кабінете Міністраў Рэспублікі Беларусь, Міністэрствам сацыяльнай абароны, Міністэрствам культуры, Міністэрствам аховы здароўя, Міністэрствам адукацыі і навуцы распрацаваць механізм ажыццяўлення штомесячнай грашовай выплаты грамадзянам, якія маюць адно з ганаровых званняў, пералічаных у пункце 1 гэтага Указа, і праводзіць яе пачынаючы з 1 кастрычніка 1996 г. у межах выдзеленых бюджэтных асігнаванняў на 1996 год.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.
23 жніўня 1996 г., г. Мінск.

КУРСЫ АБМЕНУ НАЎНУХ ВАЛЮТ у камерцыйных банках на 23 жніўня 1996 г.

Назва банка	Долар ЗША		Немецкая марка		Расійскі рубль		Тэлефоны
	Купля	Продаж	Купля	Продаж	Купля	Продаж	
Гал. упр. НБ па Мінску і Мінскай вобл. з улікам дылінг. прэмій	16300		10900		3.00		26-64-41
Ф-л 0104 АКБ «Мінскі транзітны банк» з улікам дыл. прэмій	16150	16450	10700	10850	2.90	3.05	372-825
Ф-л № 3 «Гарант» АСКБ «Тэхнабанк»*	16328	16500	10930	11100	3.024	3.07	331-917
СКБ «Тэхнабанк» з улікам дыл. прэмій	16320	16600	10800	11000	2.96	3.05	342-012
Нацыянальны банк РБ (курс для безнаўных разлікаў)	14400		9700.24		2.69		
Цэнтрабанк Расіі	5311		3500.05		100 бел. р. 32.20		

Інфармацыя прадстаўлена агенствам Граўцова.

ЗА ШКОДНАСЦЬ ВЫДАЮЦЬ НЕ ТОЛЬКІ МАЛАКО

Я працую ў калгасным цэху, дзе ў вытворчасці выкарыстоўваецца газ, сярністы ангідрыд. Раскажыце аб мерах засцярогі пры рабоце з ім, а таксама аб ільготах, якія прадугледжаны працоўным заканадаўствам для працоўных з гэтым газам.

В. ЗАБРОДСКІ, Слуцкі раён.

Пры рабоце са шкоднымі газами ваша прадпрыемства ў асобе кіраўніцтва павінна забяспечыць паўнацэннае правентыванне памяшканняў. Калі ўнікаюць цяжкія пры ўстаноўленні патрэбнай вентыляцыі, работнікам фірмы павінны выдавацца рэспіратары, а пры неабходнасці — процывагазы. Акрамя таго, усім работнікам вашага прадпрыемства заканадаўствам прадугледжана бясплатная выдача малака. Больш значныя льготы могуць быць уведзены пасля ўважлівага аналізу ўмоў вашай працы і катэгорыі прафесіі. У гэтым разе вы зможаце разлічваць на дадатковыя 6 ці 12 дзён водпуску, якія будуць дадавацца да вашага чарговага водпуску. Па выніках атэстацыі працоўных месяцаў, пры адпаведнай суме балаў работнікам прызначаюцца льготная пенсія і даплата за шкодныя ўмовы працы ў памеры ад 4 да 12 працэнтаў — у залежнасці ад ступені шкоднасці.

Каб атрымаць больш дакладную інфармацыю, раю вам звярнуцца да інжынера па ахове працы прадпрыемства ці ў прафсаюны камітэт. Калі дома вы не атрымаеце талковых тлумачэнняў, наведзіце Слуцкую раённую занальную дзяржаўную інспекцыю па ахове працы. Там працуюць дастаткова кампетэнтныя людзі, пры абавязак якіх — абараняць правы і здароўе працоўных.

Сяргей КУРКАЧ.

ЦІ ЁСЦЬ МАГЧЫМАСЦЬ АТРЫМАЦЬ КРЭДЫТ?

Для таго, каб пачаць уласную справу, неабходны першапачатковы капітал. Куды можна звярнуцца прадпрыймальніку па дапамогу на атрыманне грашовага крэдыту?

С. БАЛЫШАКОВ, г. Мінск.

Вам, Сяргей, перш-наперш трэба звярнуцца ў Беларускі фонд фінансавай падтрымкі прадпрыймальнікаў па адрасу: г. Мінск, вул. Серафімовіча, 11. Калі вы пачынаеце прадпрыймальнік, хутэй за ўсё, крэдытаванне вашага прадпрыйемства магчыма па праграме «Старт». Для сталых прадпрыйемстваў малага бізнесу існуе іншая праграма — «Развіццё ўзростных прыватных прадпрыйемстваў». Акрамя таго, у Беларусі існуюць інвестыцыйны крэдыт па лініі Еўрапейскага банка рэканструкцыі і развіцця, можна атрымаць у «Прыорытэце», дарэчы, апошні і сам крэдытуе кліентаў. Сярод іншых замежных арганізацый фінансавую дапамогу нашым бізнесменам аказваюць Фонд падтрымкі прадпрыйемстваў у новых захадных незалежных дзяржавах (Беларусь, Малдавія, Украіна) і Беларускі фонд Сораса (размеркаванне грантаў у рамках праграмы «Эканоміка і прадпрыймальніцтва»). Выдаўленнем крэдытаў займаюцца і нашы камерцыйныя банкі: Белзнешэканомбанк, Белінвестбанк, Дзямбанк, ААБ «Беларусбанк», банк «Полюс». Трэба адзначыць, што фінансавыя ўстановы, якія займаюцца крэдытаваннем прадпрыйемстваў малага і сярэдняга бізнесу, прытрымліваюцца ў асноўным аднаго парадку ў вызначэнні грошай. Так, крэдытаванне праектаў адбываецца на конкурснай аснове, для чаго, у прыватнасці, патрабуюцца бізнес-план, дакументы аб фінансавым стане прадпрыйемства і ўмовах вяртання крэдыту. Дарэчы, некаторыя інвестары аказваюць дапамогу ў складанні бізнес-планаў сваім патэнцыйным кліентам.

Сяргей КУРКАЧ.

ЯК ВЯРНУЦЬ ДОЎГ?

Паважаны «Пытальнік»!

Дапамажыце вырашыць такую праблему. Я пазычыў сваю знаёмаму буйную суму грошай. Суд вынес рашэнне на маю карысць, але гэты таварыш з'ехаў у Расію і, падобна, не спяшаецца вяртацца. Парайце, як мне вярнуць мае грошы?

КЛІМАЎ С. І., г. Брэст.

У 1993 г. паміж краінамі СНД падпісана Канвенцыя аб прававой дапамозе па грамадзянскіх, сямейных і крымінальных справах.

У адпаведнасці з п. 51 гэтай канвенцыі кожны з дагаворных бакоў прызнае і выконвае рашэнне, вынесенае на тэрыторыі другога дагаворнага боку. Хадзіліцтва аб выкананні рашэння можа быць паддадзена ў суд, які вынес рашэнне па гэтай справе.

Таму вы можаце звярнуцца ў суд, які вынес рашэнне па справе, з хадзіліцтвам аб выкананні прынятага судовага рашэння.

У хадзіліцтве неабходна назваць месца пражывання адказчыка ў Расіі, каб расійскі судовы орган змог яго аперацыйна выкачаць.

Віктар ШУЧЭНКА

ГЭТЫЯ ЛЬГОТЫ НЕ АДМЕНЕНЫ, А ПРЫПЫНЕННЫ

Адкажыце, калі ласка, чаму сельскім настаўнікам адмянілі льготы на жыллё, ацяпленне і іншыя камунальныя паслугі?

П. ПРАДЗЕНКА,

в. Баршчоўка, Рэчыцкі раён.

На гэта пытанне, якое, вядома, хвалюе ўсіх настаўнікаў, што жывуць і працуюць у сельскай мясцовасці, адказвае намеснік начальніка ўпраўлення па рабоце з кадрамі і правамовам забеспячэнню Міністэрства адукацыі і навукі З. Южык:

— Паважаны Пётр Сямёнавіч, паведамляю вам, што ў адпаведнасці з Законам «Аб адукацыі ў Рэспубліцы Беларусь» (арт. 34 ч. 2) педагогічныя работнікі з сельскай мясцовасці (у тым ліку пенсіянеры) мелі права карыстацца бясплатна жыллой плошчай, ацяпленнем і асвятленнем.

У цяперашні час дзеянне вышэйзгаданых ільгот не адменена, а прыпынена Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 1 верасня 1995 года № 349 «Аб упарадкаванні некаторых ільгот для асобных катэгорый грамадзян».

Падрыхтаваў Іван БРАЛКА.

РЭПАРЦЁР АТРЫМАЎ ЗАДАННЕ...

... ПАЧЫТАЦЬ МЯСЦОВУЮ ПРЭСУ

СЯРОД ШМАТЛІКІХ ВЫДАННЯЎ, якія выходзяць зараз на Магілёўшчыне, няма, на жаль, ніводнага «крымінальнага». Тым не менш, гэтую нішу з поспехам запаўняюць многія грамадска-палітычныя газеты. «Магілёўская ведамасць» — самая, дарэчы, масавая ў вобласці — друкуецца спецыяльную старонку «Дэтэктыву «МВ». Некаторыя яе публікацыі прыцягнулі ўвагу нашага карэспандэнта.

ЗОЛАТА ШУКАЎ... У МАГІЛЕ

У вёсцы Бульжычы Магілёўскага раёна мясцовыя жыхары са здзіўленнем убачылі раскапаную магілу загінуўшай не так даўно маладой жанчыны. Нехта выказаў здагадку: сексуальны маньяк. Ведаецца, ёсць такія хворыя асобы, якіх цягне на трупы.

Але тут справа аказалася куды больш прастай.

Эдуард Бондараў, жыхар абласнога цэнтара, ужо быў асуджаны за крадзеж асабістай маёмасці грамадзян. Умоўна вызвалены з працяжна-працоўнай калоніі, далей «перавыхоўваўся» на будоўлях народнай гаспадаркі. Рэжым там не дужа строгі, таму Эдзік без асаблівых цяжкасцей адправіўся ў самавольную пабыўку на радзіму. За вяртанне належыць выпіць, а ў кішэнях пуста. Тады адзіны «карашок» успомніў: у аўтакатастрофе загінула багатая лэдзі, пахавана ў зольце і брыльянтах. Узброіўшыся сапёрнай рыдлёўкай, Бондараў падаўся на раскопкі. У вёску прыехаў ноччу, знайшоў патрэбную магілу і пачаў капаць. Дабраўся да труны, праламаў дошку. На судзе ён потым тлумачыў, што спужаўся нейкага гукі, таму справу да канца не давёў і з месца злчынства збег. Заняўся знаёмым промыслам — абкрадаў установы і кватэры. На чым і папыўся.

Аднак не знайшоў ён скарбу ў магіле таму, што і не мог знайсці. Не было на нябожчыцы ні золата, ні брыльянтаў. Не было нават прасцейшага пярсцёнкі ці ланцужка. Інфармацыя «браты», дагэтуль, між іншым, неўстаноўленай, аказалася «вуткай». А рабунік магілы зноў трапіў за кратамі. Цяпер ужо на 7,5 года.

У ТУРМУ ЗА «ЖАРТ»

Зноў жа ўмоўна асуджаны магілёўчанин. І зноў прама з «пабыўкі». На будоўлі ў Клімавічах знайшоў ён сабе палюбоўніцу, законы муж якой таксама «цягнуў тэрмін», і вырашыў паказаць каханку сваёму. Як заўсёды бывае ў такіх выпадках, пачыналі з застолля. І, як заўсёды, аказалася мала. Знаходзячыся ў сястры, наш «герой» звярнуў увагу на тое, што яе дзіця гуляе з паперкай, падобнай на 50-тысячную купюру. Такія «грошы» — раз проста вырабляюцца на косеркае. Малады вырашыў папярэць іх, узяў каліярыяны алоўкі і

пачаў работу.

— Навошта табе гэта? — спыталі ў яго.

— Над кім-небудзь пажартую.

Нагода для «жарту» хутка з'явілася. Калі ўсё было выпіта, фальшываманетчык адправіўся да школьнай знаёмай, у якой заўсёды вадзілася гарэлка. Жанчына пачаставала госьця, а той папрасіў яшчэ бутэльку з сабой. Не дала. Тады няўдзячны таварыш палез у кішэню і дастаў падробленыя 50 тысяч. У магазіне, вядома, нумар не ўдаўся б, бо «грошы» былі выраблены надта тапёрна. Але тут прайшло.

Падробку выявілі назаўтра, калі за вырчкай прыехалі «падпрыймальнікі». Аказваецца, існуе і такі бізнес: спрытныя хлопцы забяспечваюць прыватных асоб таварам, тыя гандлююць з нейкім працэнтам для сябе.

У практыцы магілёўскіх судаў гэта першы за ўсю гісторыю выпадак, калі судзілі фальшываманетчыка. І хаця ён не прафесіянал, атрымаў за сваё «мастацтва» 5 гадоў. З грашыма жартваць нельга.

«КРУТЫЕ» У ВЁСЦЫ

На лаву падсудных прывяла прага да спіртнога Юрыя Парферанку і Сяргея Сукманава. Пачыналася гэтая крымінальная гісторыя са святкавання дня нараджэння сястры жонкі аднаго з іх. Няма сэнсу гаварыць аб тым, што гарэлка і тут не халіла. Парферанка пайшоў да сваяка. Ужо раніцай апошні збегав да суседа і купіў бутэльку гарэлка. Выпілі. Зноў мала! Госьць па-схоб па сусеках і знайшоў 20 тысяч. Дабавілі. Калі праспаліся, Юрыі халіўся грошай, а кашалька няма. У крадзежы западозрыў сваяка.

Тым часам імяныны працягваліся яшчэ цэлы дзень. А вечарам «абкрадзены» разам са знаёмым Сукманавым пайшлі разбірацца са «злодзеям».

Пацярпеўшы расказаў аб гэтым так: «Юра узяў прас і ўключыў яго ў разетку. Калі прас нагрэўся, я яшчэ звязаны на спіне. Юра ўключыў на ўсю гучнасць тэлевізар і прыклаў гарачы прас мне да грудзей. Я закрычаў. Пайшоў дым ад паленай скуры...»

Паберажом нервы чытачоў, чаго, на жаль, не робіць, напрыклад, фільмы. Больш таго. Такі метад катавання перакачаў у рэальнасць менавіта з «крутых» мастацкіх стужак, якія сталі нядарэдай школай падрыхтоўкі злчынцаў. Але гэта ўжо асобная тэма.

У здарэннях жа, памянёных вышэй, агульнае — п'янства. Ідзе працэс алкагалізацыі насельніцтва. За паўгоддзе на Беларусі прыцягнута да адказнасці 412,4 тысячы п'яніц, у тым ліку да крымінальнай — 9,7 тысячы. Страшная статыстыка.

Васіль ЛЕЎЧАНКА.

... КУПІЦЬ САБЕ СЯБРА

НЕ ЗРАЗУМЕЙЦЕ мяне няправільна. Сяброўства, як і сапраўднае каханне, па-ранейшаму немагчыма набыць ні за якія грошы. А гаворка ні-жэй пойдзе пра братоў нашых меншых.

Перш чым распасецці аб выніках наведвання так званага «звярынага рынку», хочаца нагадаць патэнцыйным уладальнікам хатніх жывёл словы выдатнага французскага пісьменніка Антуана Сент-Экзюперы: «Мы ў адказнасці за тых, каго прыручаем». Гэта значыць, каб завесці чынае ці кацяне, недастаткова толькі аднаго жадання да пэўнай сумы грошай. Трэба прыняць на сябе і пэўную адказнасць. Падумаўце пра бяссонныя ночы, калі ваш гадзаванец захварэе. Пра паабдзірныя шпалеры і пагрызены абутак. Ды ці мала яшчэ пра што... Ну, а калі ніякія цяжкія вас не пужаюць, і вы цвёрда прынялі рашэнне, тады — у добры шлях!

Як і раней, выбар сабак у Ждановічах — бадай што самы багаты на рынку. У асноўным гэта прадстаўнікі арыстакратычных парод, і іх ханнае здольнае моцна аблегчыць ваш кашалёк. Мяркуюць самі: месячны нашчадак мармуравага дога — 40 долараў, столькі ж каштуе шчына дабермана з радаслоўняй. Дарэчы, дарослы даберман мае прыкладна 70 сантыметраў у карку. Крыху даражэй абдыдзецца чынае рускага ганчакі ці французскага бульдога — 50 «зялёных». Французскі бульдог славіцца выдатнымі якасцямі вартавога сабакі. Як і брыяр, чыё чынае каштуе ўжо 150 долараў. Чаму так дорага? Напэўна таму, што, як у гонарам паведаміла мне гаспадыня сабакі, прадстаўнік гэтай пароды выканаў галоўную ролю ў фільме «Паліцэйскі сабак». На жаль, не бачыў...

За чынае каўказскай аўчаркі таксама папросяць 100—150 долараў. Дарослая каўказская аўчарка памерамі больш падобная на цяля, чым на сабаку. Калі такі «сабакі» стане на заднія лапы, а прырдні пакладзе вам на плечы, утрымацца на нагах будзе амаль немагчыма. Шчынае англійскага піт-буля «пацягне» на 200—300 долараў, а дэкартэі пекінскі — «ўсяго» на 60. Калі ў вас закружылася галава ад такіх лічбаў, ды яшчэ ў замежнай валюце, можаце купіць звычайнага «дварняка». «Колькі каштуе?» — «Колькі дадзе», — пачуў я ў адказ. Даюць звычайна 10—15 тысяч рублёў, ды і тое толькі таму, што аддаваць жывёлу «за так» лічыцца дурной прыкметай. Хаця б чыста сімвалічную суму грошай, але заплаціць трэба.

Выбар катой значна больш сціплы. Бес-

пароднае кацяне каштуе каля 15 тысяч рублёў, а за пушыстае персідскае давядзецца выкласці 40—50 долараў. «Паўперсы» каштуюць 150 тысяч.

Цяпер пра больш дробных млекакормячых — пра грызуноў. Хаміякі каштуюць 30—35 тыс. руб. Крыху таннейшыя белыя паўцы — 25—30 тысяч. Вельмі прывабныя зявкі. Дарэчы, у майго сябра жывуць некалі белы пацук. У сябра былі доўгія валасы, дык пацук любіў забірацца яму на шыю, хаваўся там пад прычоскай, толькі хвост тырчаў.

Але пацукі падбаюцца не ўсім. У такім выпадку можаце звярнуць увагу на птушак. Аранжавая канарэйка разам з клеткай 50 тысяч. Хвалісты папугай даражэйшы — 70 тыс. рублёў, ды яшчэ клетка 130 тысяч. А вось папугай іншай пароды — карэла — вельмі дарагі: 30—40 долараў плюс спецыяльная клетка за 25 «зялёных». А да размоў яны здольныя яшчэ менш, чым хвалістыя папугаі.

Той, каму бліжэй да сэрца традыцыйныя акварыумныя рыбки, няхай падрыхтуецца развітацца з некалькімі сотнямі тысяч «зайчыкаў». Акварыум ёмістасцю 40 літраў каштуе 140 тысяч, 45 літраў — 150 тыс. Дробнае каменне для грунту можна сабраць і самому, а на рынку для прыямтае і пракіпачонае, каштуе 15 тыс. руб. Расліны абдыдзецца недзе ў 50 тысяч, прыкладна столькі ж трэба аддаць за 8—12 рыбак. Не забудзьцеся набыць падхватнік (сачок) — 5 тыс. руб.

Аматарам экзотыкі прапануюцца чарапахі памерам з далонь, кошт — ад 95 да 130 тысяч. Харчуцца яны травой, якая адначасова служыць ім і подсілкам. Гаспадар запэўніваў, што вада чарапахам увогуле непатрэбная, бо ім хапае той вільгаці, якая ўтрымліваецца ў раслінах.

Ну і, нарэшце, самы экзатычны «сябар» чалавека: мадагаскарскі прусака. Гэта трапічнае насякомае жыве пры тэмпературы 28—30°C. Вырасце да васьмі сантыметраў, каштуе 15 тысяч руб. Харчуцца ялыкамі, морквяй, капустай і іншай садавінай-агароднінай. «Прусака» — ды яшчэ і карміць?! — абурэўся нехта побач. А што? Мы ж увесць час кормім ячынныя, беларускія прусакоў. Няхай сабе і супраць нашай волі. Чаму ж па сваёй волі не пакарміць мадагаскарскага?

Вось такая разнастайная фаўна паўстае перад вачыма за некалькі кіламетраў ад цэнтара беларускай сталіцы... А цікава, ці прадаюцца на Мадагаскарскіх беларускіх зязюлі?

Ігар АНДРЭЙЧАНКА.

ШТО ТРЭБА МЕЦЬ, КАБ КУПІЦЬ МАГАЗІН

Зараз паўсюдна распаўсюджаны камунальную ўласнасць з аўкцыёнаў. Якія трэба дакументы, каб у адкрытай барацьбе «паспрацаваць» за той ці іншы аб'ект, што ідзе «з малатка»?

С. САЙКА, г. Ляхавічы, Брэсцкая вобл.

У аўкцыёне могуць удзельнічаць як грамадзяне Беларусі, юрыдычныя асобы РБ, працоўныя калектывы, так і замежныя інвестары, асобы без грамадзянства.

Перш чым канчаткова вырашыць, ці набываць аб'ект камунальнай маёмасці, уважліва вывучыце ўмовы продажу прапануемых лотаў. Так, 50 працэнтаў ацэннага кошту аб'екта прыватызацыі, набытага на аўкцыёне, аплачваецца імённымі прыватызацыйнымі чэкамі «Маёмасць». Акрамя таго, пакупнік кампенсуе траты работы камісіі па прыватызацыі, а таксама выдаткі на правядзенне самога аўкцыёну. Некаторыя аб'екты прадаюцца разам са сваімі даўгамі, якія потым кампенсуе новы гаспадар. Калі такія ўмовы вас не палохаюць, то можна рыхтаваць дакументы. Для папярэдняй рэгістрацыі ўдзельніка аўкцыёну — фізічнай асобы — неабходны наступныя дакументы: заява на ўдзел у аўкцыённых таргах і пашпарт, даверанасць, зацверджаная натарыяльна, калі ў аўкцыёне ўдзельнічае прадстаўнік, і пашпарт прадстаўніка фізічнай асобы, даведка аб прадстаўленні дэкларацыі аб аб'ёмах і крыніцах інвестыцый, дакументы аб уплаце залогі ў памеры 10 працэнтаў пачатковай цаны, спецыяльнага збору (4 МЗП) за падачу заявы і збору за рэгістрацыю (1/4 МЗП) на рахунак органа прыватызацыі.

Сяргей КУРКАЧ.

ЯКІЯ ДАРОГІ ВЯДУЦЬ У ЧЫРВОНЫ КРЫЖ?

«Звязда», надрукуй, калі ласка, адрас Чырвонага Крыжа Галаўдзі, Бельгіі і ФРГ...

Г. Жлобін, без подпісу.

Ці не магла б «Звязда» падказаць адрасы Міжнароднага Чырвонага Крыжа і Арганізацыі Аб'яднаных Нацый?

В. ШАНДЭР,

Мазырскі р-н, в. Меляшковічы.

Як паведамілі ў Рэспубліканскім таварыстве Чырвонага Крыжа і Чырвонага Паўмесця, з усімі пытаннямі, якія датычацца арганізацыі лячэння за мяжой, неабходна звяртацца непасрэдна да іх, таму што кантакты з нацыянальнымі прадстаўніцтвамі гэтай арганізацыі адбываюцца толькі пры іх пасрэдніцтве. Любая просьба, накіраваная напругу, усё роўна будзе пераадрасавана для разгляду Рэспубліканскаму таварыству Чырвонага Крыжа. Аг адрас: г. Мінск, вул. К. Маркса, 35, тэл. 227-14-17, 227-26-20.

Трэба дадаць, што ў красавіку бягучага года ў Мінску адкрылася прадстаўніцтва Міжнароднай федэрацыі Таварыстваў Чырвонага Крыжа і Чырвонага Паўмесця. У яго каардынаты: г. Мінск, вул. Маякоўскага, 14, тэл. 221-72-37, 221-34-46.

ЗА ПАРУШЭННІ ПРАВАЛАЎ ГАНДЛЮ КАРАЮЦЬ РУБЛЁМ

Мой гандлёвы ларок правярыла раённая падатковая інспекцыя. У выніку знайшлі парушэнні парадку рэалізацыі тавару за наяўны разлік, г. зн. пры продажы тавару не выдаваліся адрывныя талоны. Таксама некаторыя тавары ў ларку былі без дакументаў, якія б пацвярджалі іх паступленне. Мне аштрафавалі на 90 тысяч рублёў, аднак потым яшчэ спагналі 1 млн. рублёў утоенага даходу і канфіскавалі тавар на значную суму. Адкажыце, калі ласка, ці правільна са мной абшліся.

М., прыватны прадпрыймальнік, г. Мінск.

Законам РБ «Аб падатках і зборах, спаняемых у бюджэт Рэспублікі Беларусь» прадугледжана, што фізічныя асобы, якія займаюцца продажам за наяўны разлік, абавязаны прымаць грашовыя сродкі на падставе адрывных талонаў. Парушэнне гэтага парадку прыводзіць да адказнасці як за ўтойванне даходаў.

Пастановай Кабінета Міністраў і Нацыянальнага банка № 250/13 ад 15 снежня 1994 года ўстаноўлены парадак прыёму грашовых сродкаў пры рэалізацыі тавараў за наяўны разлік на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, на падставе якога ўсе тавары, што захоўваюцца ў пунктах продажу без дакументаў аб іх паступленні, канфіскуюцца ў даход дзяржавы.

Адміністрацыйны штраф з'яўляецца санкцыяй за парушэнне падатковага заканадаўства і накладаецца на кіраўнікоў прадпрыйемстваў і грамадзян, якія займаюцца прадпрыймальніцкай дзейнасцю. У той жа час спагнанне ўтойванага даходу і канфіскацыя тавару разглядаюцца як урон дзяржаве, нанесены незаконнымі дзеяннямі суб'ектаў гаспадарання.

НЕ ЁСЯ ПАМАДА БЯСПЕЧНАЯ

У апошні час у ларках з'явілася шмат імпартнай касметыкі. Знаёмыя кажучы, што яна не ўся бяспечная. Ці так гэта?

Люда СОКАЛ, г. Ляхавічы.

На жаль, гэта так. Усё, што не змог «праглынуць» заходні рынак, было кінута на нашы прылаўкі. Айчынная касметыка, у якой адсутнічаў дызайн упакоўкі і якую папярэдне не рэкламавалі, не змагла вытрымаць жорсткай канкурэнцыі. Вось і трапіла ў нашы рукі прыгожая прадукцыя, але не заўсёды самай высокай якасці. Скарыстоўваючы такую касметыку, нашы жанчыны амаль асуджаны на пакуты ад алергіі. Самы алергенны прэпарат з дэкаратыўнай касметыкі — туш, да таго ж у яе вельмі маленькі тэрмін прыгоднасці. Вельмі асцярожна трэба падыходзіць і да выбару памады, якая ўтрымлівае тлушч. Яе абавязкова трэба панюхаць. Калі памада пахне прагорклым тлушчам — яна сапсаваная. Памадай можна карыстацца максімум год.

Калі ўсё ж такі вы «папалілі» і на твары ў вас сыпка ці ацёк, не трэба ўзмацняць працэс і «змываць» гэту рэакцыю. У такім разе рэкамендуецца прымяняць кампрэсы з канцэнтраванага адвару рамонаў і прыём проціалергічных прэпаратаў унутр. Але галоўнае, абавязкова трэба звярнуцца да ўрача.

Сяргей КУРКАЧ.

ФУТБОЛ. КУБАК УЛАДАЛЬНІКАЎ КУБКАЎ

ПАРАЖЭННЕ З ПРЫСМАКАМ НІЧЫЁЙ НА ФОНЕ МЕСЯЦАВАГА ЛАНДШАФТУ

СПЕЦЫЯЛЬНЫ КАРЭСПАНДЭНТ «ЗВЯЗДЫ» ПЕРАДАЕ З РЭЙК'ЯВІКА

Паездка футбалістаў Мазырскага МВКЦ на матч у адказ розыгрышу Кубка кубкаў на берагі Атлантыкі, у краіну Гейзераў Ісландыю насіла далёка не забаўляльны характар. Мазыране адпраўляліся на далёкі востраў паспрабаваць футбольнага шчасця.

Праўда, дамашняя нічыя двухтыднёвай даўнасці з лікам 2:2 значна ўскладняла шлях да дасягнення жаданага выніку. І цяпер, для таго каб узяць кваліфікацыйны бар'ер, неабходна была перамога з любым лікам ці нічыёй 3:3 і вышэй.

Вылет мазырскай спартыўнай дэлегацыі быў намечаны на панядзелак, 19 жніўня, чартэрным авіярэйсам Гомель—Берген—Кефлавік.

Дарэчы, як потым высветлілася, для гомельскага аэрапорта, які апошнія некалькі гадоў не спешчаны палётамі такога ўзроўню, ісландскі самалёт быў «за шчасце». Інакш з чаго б мясцовым мытнікам наладжваць «шмон» у багажы адбываючых за мяжу? Некаторыя нават прасілі расклаці змесціць сумак і патрэсці пінаж ці камізэльку. А раптам доллары схаваны пад крысом. Большасць пасажыраў павінна была пералічыць перад кантралёрамі «зялёныя» і напісаць аж па дзве мытныя дэкларацыі. Адна — вам, адна — нам.

Праўда, такая дробязь, як мытны кантроль, зусім не сапсавала настрой футбалістаў. Усе разумелі: у кожнага свая работа. А вось як ён яе выконвае — гэта ўжо іншая справа.

У сталічным аэрапорце такім працэдурам ужо даўно ніхто са спартсменаў не падвргаецца.

Калі ў ілюмінатарах лайнера з'явіліся заснежаныя сопкі, раскіданыя паўсюдна вяршыні вулканаў, мноства прарэзаных маленькімі рэчкамі далін — пункт прызначэння быў блізка. Галоўнай паветранай гаванню Ісландыі з'яўляецца адзіны на востраве міжнародны аэрапорт Кефлавік, дзе, дарэчы, знаходзіцца буйная ваенная

паветраная база НАТО.

Ісландская зямля сустрэла беларусаў халодным для жніўня, пранізлівым ветрам. Мясцовых журналістаў у зале прылёту заўважана не было. Аднак гэта не азначала, што прэса абмякава аднеслася да візіту гасцей. Проста вікінгаў нельга лічыць футбольнымі «фанамі». Да таго ж у Рэйк'явіку выходзіць адна буйная газета — нашага рэспубліканскага маштабу. Відаць, служыцелі піра рашылі не нагнаць страсці, лічачы, што іх каманда і без паўторнай сустрэчы ўжо ў 1/32 фіналу.

Затое зайздросную пільнасць праявілі мытныя службы Кефлавіка. Не, яны не пераўтварылі пашпартны кантроль у бюракратычную працэдуру, а прапусцілі ўсіх гасцей за лічаныя хвіліны, дзе іх ужо чакалі аўтобусы ў напрамку да сталіцы. Проста была затрымана каўбаса, якую мазыране разам з іншымі ўласнымі прадуктамі і паварам везлі ў Ісландыю. Ну чым не еўрапейцы? Не ведаю, што знайшлі ў ёй аэрапортаўскія работнікі, аднак гэты мясапрадукт вымушаны быў чакаць свайго лёсу яшчэ амаль чатыры дні і вылецець на радзіму. Астатнія ж харчы разам з футбольнай дэлегацыяй паспяхова адправіліся ў Рэйк'явік. Амаль увесь 40-кіламетровы шлях да яго суправаджаўся незвычайным пейзажам з камянёў вулканічна-тэктанічнага паходжання па абодва бакі вуз-

Балельшчыкі МВКЦ.

кай нітачкі дагледжанай аўтастрады. Беларусы ахрысцілі гэтыя мясціны месцавым пейзажам, пад уражаннем якога і чакалася гульня. Мазыране ўсуп'яз вырашылі падрыхтавацца да сустрэчы і за два дні правесці паўнацэнную акліматызацыю ў трэніроўку.

Назаўтра гаспадары ФК «Рэйк'явік» ласкава прадставілі арэну 15-тысячнага «Лаўгардалсвалура», на якім праз суткі даў свісток нарвежскі арбітр Свен Чэлброт.

Як ні дзіўна, але амаль увесь казырок футбольнага поля быў запоўнены ісландскімі балельшчыкамі, якія, размахваючы чорна-белымі сцягамі клуба, нешта выкрывалі ў адрас сваіх любімаў. Праўда, сярод шуму мясцовых «фанаў» не згубіліся воклічы: «МВКЦ пераможа!» мазырскай балельшчыкаў, якіх набралася, дзякуючы фінансавай падтрымцы прэзідэнта футбольнага клуба Мікалая Яшчанкі, некалькі дзесяткаў. Дарэчы, за некалькі гадзін да пачатку гульні прэзідэнт разам з мэрам Мазыра і вялікім прыхільнікам гульні ў мяч Іванам Замулкам правялі з групай балельшчыкаў своеасаблівы «інструктаж», сутнасць якога заключалася ў гарачай падтрымцы футбалістаў. А каб больш упэўнена трымацца і выглядаць у вачах ісландцаў цывілізаванымі прыхільнікамі каманды, кожнаму патэнцыйнаму «фану» МВКЦ былі раздадзены, прычым бясплатна, чырвона-белачорныя сцягі клуба, а таксама ўся неабходная атрыбутыка ў адпаведных колерах: шапачкі, шалікі, значкі.

Як кажуць, узброіліся да зубоў. Па-

балець за беларусаў прыбылі нават прадстаўнікі расійскага пасольства ў Рэйк'явіку, а таксама расійскія балельшчыкі з борта гандлёвага судна.

Астатнія заставалася за камандай. Адчуваючы адказнасць за вынік гульні, галоўны трэнер МВКЦ Анатоль Юрэвіч адмовіўся нават ад цікавай аўтобуснай экскурсіі па славытых месцах ісландскай сталіцы.

Пачатак сустрэчы быў не надта выразным. Гаспадары поля без лішніх намаганняў правялі разведку варот праціўніка і мелі некалькі магчымасцей правярэць моц галкіпера мазыран Юрыя Свіркоў, які ў дамашняй сустрэчы аказаўся адным з вінаватых у пропуску абодвух мячоў на апошніх хвілінах сустрэчы.

Госці не ступаваліся перад шумнымі паклоннікамі «Рэйк'явіка» і яго высакарослымі ігракамі. Праўда, адчуваліся недахват вопыту і вялікая адказнасць за зыход сустрэчы. На галодным пайку быў форвард мазыран Сяргей Яромка. У асноўным на індывідуальныя праходы па флангах разлічваў Аляксандр Кульчы. Гульня гасцей праходзіла ў асноўным на кароткіх пасах, у той час як гаспадары выкарыстоўвалі толькі доўгія перадачы. Тым не менш, настаўнік ісландцаў Лука Косціч не збіраўся фарсіраваць падзеі. Ход гульні і нулі на табло задавальнялі яго. Мазыране ж з усіх сіл імкнуліся забіць гол. У першым тайме, праўда, такіх шанцаў у іх не было.

Пачатак другога тайма, дакладней, 56-я хвіліна, магла стаць шчаслівай для Мазыра. Пасля прарыву ў штраф-

ную пляцоўку ў выдатнай сітуацыі аказаўся Андрэй Скарабагацка. Але ж, знаходзячыся ў лічаных метрах ад вратара Крысціяна Фінбогасана, ён прабіў надзвычай слаба, і мяч аказаўся ў руках галкіпера.

Больш яўных шанцаў госці не мелі. Пад канец сустрэчы яны крыху «падселі», што ўмела скарысталі «вікінгі». Іх шматлікія атакі ў рэшце рэшт увянчаліся поспехам. Зноў жа, як і на мазырскай стадыёне, 89-я хвіліна. І Айнар Даніэльсан дакладна б'е ў далёкі ад Свіркоў вугал.

Усё, гэта ўжо канец: паражэнне з прысмакам нічыёй на фоне месцавага ландшафту. Безумоўна, Анатоль Юрэвіч з трэнерамі яшчэ дзесяткі разоў прааналізуе вынік матча ў Рэйк'явіку і дэбют каманды ў еўракубках у цэлым.

Пазней, перад вяртаннем дамоў, зноў жа праз Нарвегію, але ўжо праз Осла, стала вядома, што праз некалькі гадзін пасля гульні, апоўначы, прэзідэнт МВКЦ Мікалай Яшчанка, мэр горада Іван Замулка павіншавалі ігракоў з дастойным дэбютам. У адзін голас паўтарыўшы, што ў душы не дзе спадзяваліся на лепшае, аднак... не ўсё адразу.

Да таго ж гульня, па ацэнках абодвух трэнераў, атрымалася роўнай. Усё вырашылі вопыт і гульнявая практыка. У ісландцаў яна складаецца з 32 гадоў выступленняў на еўрапейскіх арэнах, а ў мазыран — толькі першы год.

А значыць, усё яшчэ наперадзе.

Уладзімір ЗДАНОВІЧ.

Фота аўтара.

Мінск—Гомель—Рэйк'явік.

ВЫНІКІ АСТАТНІХ СУСТРЭЧ РОЗЫГРЫШУ КУБКА КУБКАЎ

ГЛОРЫЯ (Румынія) — Ла-Валета (Мальта) — 2:1 (2:1).

Флямуртары (Албанія) — ХНМЛОН (Славакія) — 0:2 (0:1).

АЕК (Кіпр) — Котайк (Арменія) — 5:0 (0:1).

РУХ (Польшча) — Лансантфрэйд (Уэльс) — 5:0 (1:1).

НІВА (Вінніца, Украіна) — Талін-сдам (Эстонія) — 1:0 (1:2).

БРАН (Нарвегія) — Шэлбарн (Ірландыя) — 2:1 (3:1).

ЛЕВСКІ (Сафія, Балгарыя) — Алімпія (Славенія) — 1:0 (0:0).

ВАДУЦ (Ліхтэнштэйн) — Раф (Рыга, Латвія) — 1:1 (2:2).

Ус Люксембург (Люксембург) — ВАРТЭКС ВАРЗДЗІН (Харватыя) — 0:3 (2:1).

Хавнар болтфелак (Фарэрскія астравы) — ДЫНАМА (Батумі, Грузія) — 0:3 (0:6).

СПАРТА (Прага, Чэхія) — Глентаран (Паўночная Ірландыя) — 8:0 (2:1).

Хертс (Шатландыя) — РЭТСТАР (Белград, Югаславія) — 1:1 (1:1) — па пенальці выйгралі югаславы — 5:4.

Хапаэль іроні (Ізраіль) — КОН-СТРУКТОРОЛ (Малдавія) — 3:2 (2:1).

МЮПА-47 (Фінляндыя) — Карабах (Азербайджан) — 1:1 (1:0).

Слога Югамагнат (Македонія) — КІСПЕШТ ХОНВЕД (Венгрыя) — 0:1 (0:1).

Карэда ўаўляй (Літва) — СБЕН (Швейцарыя) — 0:0 (2:4).

Рэдакцыя газеты выказвае ўдзячнасць прэзідэнту ФК МВКЦ Мікалаю Яшчанку за дапамогу ў арганізацыі гэтага матэрыялу.

Галкіпер мазыран Юрый СВІРКОЎ на выхадзе.

ВЫСТАЎКІ

«МЕДЫЦЫНА-96» — МЕДЫЦЫНЕ БУДУЧАГА

3—7 верасня ўвага беларускіх медыкаў будзе прыкавана да выставачнага комплексу «Мінскэкса», дзе пройдзе 4-я міжнародная спецыялізаваная выстаўка «Медыцына-96». Менавіта тут у іх з'явіцца унікальная магчымасць пазнаёміцца з навішымі распрацоўкамі і тэхнічнымі рашэннямі ў галіне медыцыны.

Прадукцыя такіх сусветна вядомых фірмаў, як «Філіпс», «Бер», «Сіменс», «Натурпрадукт», «Лома», «Гермед» сёння ў Беларусі не патрэбна рэклама. Акрамя яе, значнае месца на экспазіцыі зоймуць прадстаўнікі нашай рэспублікі, у прыватнасці ВА «Белмедпрапараты», «БелОМА», «Белмедтэхніка» і многія іншыя. Усяго ж у выстаўцы маюць намер удзельнічаць звыш 100 фірмаў з 17 краін свету.

Спектр яе вельмі шырокі: увазе медыцынскіх работнікаў будучы прадстаўлены медыка-тэхнічнае абсталяванне і сродкі дыягностыкі хворых, стаматалагічнае абсталяванне і лекавыя травы, фармацэўтычная прадукцыя і абсталяванне ўрачэбных кабінетаў.

Пэўную цікавасць выставачная кампазіцыя павінна выклікаць і ў радавых яе наведвальнікаў: акрамя тэхнічных дасягненняў яны змогуць тут азнаёміцца з рэкламна-інфармацыйнай прадукцыяй, якая расказвае аб новых леках і дыетпрадуктах, а таксама з фізіятэрапеўтычнай тэхнікай, прызначанай для выкарыстання ў хатніх умовах.

Прыметнай падзеяй выстаўкі ў гэтым годзе стане ўдзел у ёй прадстаўнікоў Славакіі, самага буйнога экспарцёра медыцынскай тэхнікі ў былы Савецкі Саюз. Такім чынам, сёння ўжо можна з упэўненасцю сказаць, што згубленыя некалі з буйнейшымі пастаўшчыкамі медабсталявання сувязі паступова аднаўляюцца.

Надзея НІКАЛАЕВА.

КРЫМІНАЛ

СА СЦЯНЫ БУДЫНКА НАРОДНАГА СУДА Ў ГОМЕЛІ ЎКРАЛІ ДЗЯРЖАЎНЫ ГЕРБ

Так, менавіта са сцяны будынка Гомельскага народнага суда нейкія «аматары» дзяржаўнай сімволікі ў ноч на 21 жніўня ўхітрыліся сцягнуць Дзяржаўны герб Рэспублікі Беларусь.

Следчыя органы горада знаходзяцца ў глыбокім задумленні: каму і навошта так тэрмінова мог спатрэбіцца гэты сімвал? Губляецца ў здагадках і міліцыя накірунку пошукаў. Паводле некаторых даных, разглядаюцца наступныя версіі: палітычны акт; крадзеж з мэтай нажывы (у гербе больш за 50 кілаграмаў каляровага металу).

Сяргей ПРОТАС.

АБРАЗІЛІ ПАМЯЦЬ ЗАГІНУЎШЫХ

Яшчэ адзін выпадак вандалізму абразіў памяць жыхароў Беларусі, загінуўшых у гады Вялікай Айчыннай вайны.

У вёсцы Вялікая Ухалода Барысаўскага раёна невядомыя сарвалі з мацаванняў і раскалолі пяць мармуровых пліт з імёнамі жыхароў вёскі, што загінулі ў вайне. Злачынцаў шукаюць.

Сяргей ПРОТАС.

«НАЛЁТЧЫКІ» ПАВАЖАЮЦЬ ЦЕМРУ

У народзе кажуць: «Калі б ведаў, дзе ўпадзеш, дык саломкі б падаслаў». Вось так і пасажыры поезда «Віцебск—Гродна» ведаць не ведалі, што іх чакае ў дарозе.

Каля 22 гадзін (самы час для налётаў) на перагоне Прыяміна — Навасады ў час руху поезда на яго быў учынены хуліганскі напад, у выніку якога ў вокнах вагонаў былі разбіты 4 шыбы, а жыхарцы г. Віцебска нанесены лёгкія цялесныя пашкоджанні.

Пацярпеўшай на месцы была аказана медыцынская дапамога, а «налётчыкі», зрабіўшы сваю «чорную» справу, уцяклі.

Надзея НІКАЛАЕВА.

СОНЦА

	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	6.02	20.21	14.19
Віцебск —	5.49	20.14	14.25
Магілёў —	5.51	20.10	14.19
Гомель —	5.54	20.02	14.08
Гродна —	6.20	20.33	14.13
Брэст —	6.22	20.32	14.10

СЁННЯ

МЕСЯЦ

Першая квадра
22 жніўня

ІМЯНІНЫ

Пр. Фёдора, Васілія, Сасанны, Максіма, Аляксандра.
К. Баўтарамея-апостала, Юрыя.

НАДВОР'Е

Сёння ўдзень па рэспубліцы захаваецца пераменная воблачнасць, месцамі пройдуць кароткачасовыя дажджы, навалыніцы. Тэмпература паветра ў Гомелі — 25—27, Віцебску, Мінску, Магілёве — 26—28, Гродне — 27—29, Брэсце — каля 29 градусаў.

У наступныя двое сутак пераважна без ападкаў, толькі 25-га па паўднёваму ўсходу пройдуць кароткачасовыя дажджы, навалыніцы. Тэмпература ўначы — 12—17, 25-га па поўначы — 9—14, удзень — 24—29 градусаў цяпла.

«Што ж ён рабіў у суботу? У суботу ён паліў лазню. Усё. Больш нічога. Напальваў лазню, мыўся і пачынаў парыцца. Парыўся, як ненармальны, як паравоз, — па пяць гадзін парыўся! З адпачынкам, вядома, з перакурам... Але ўсё роўна — гэта ж які трэба мець арганізм! Конскі?» (Васіль Шукшын. «Алёша Бесканвойны»).

Такім чынам, лазня. Фізічна адчуваю, як ў грамадзян аднаго са мною полу салодка зачыла ў грудзях. Разумею і падтрымліваю. Далучаюся ўсёй душой і целам.

Жанчына гэтага не зразумее. Для яе лазня — прабачце, не больш чым гігіенічнае мерапрыемства. Для мужчыны лазня — гэта лад жыцця, філасофія, метафізіка, паэзія, гэта, урэшце, свабода ад той жа жанчыны, мужчынскае брацтва і царства, свабода і дэмакратыя ў чыстым (можа, лепш голым?) выглядзе...

Жанчына не можа любіць лазню. Там на нейкі час яе суджаны знікае з-пад кантролю. І ў гэты дзень яму ўсё можна. Ну, амаль што ўсё. Мужчына ператвараецца ў маленькага хлопчыка, праблемы забываюцца, ён усіх любіць і гатовы зразумець кожнага...

Адным словам, лазня ёсць адна з асноўных катэгорый нашай культуры. Ці я перабольшваю?

1.

«У суботу ён працягваўся і адразу ўспамінаў, што сёння — субота. І адразу ў яго распускалася ў душы ціхая радасць. Ён нават твараў святлеў. Ён нават не мыўся, а ішоў адразу ў двор — секчы дровы». (Тут і далей — «Алёша Бесканвойны»).

У гарадскога мужыка крыху іншыя праблемы. Ён, вядома ж, працягвае ў суботу з той жа думкай: сёння субота. А значыць — лазня. Праўда, дровы секчы не трэба. Затое неабходна трэсці дываны. Для мяне кананда ў двары з'яўляецца прадвеснікам. І ў душы таксама — ціхая радасць.

Пасля гэтага я таксама іду трэсці дываны... Самая блізкая лазня — на вуліцы Маскоўскай. Я хаджу туды пяты год запар. Дакладней, езджу за некалькі кіламетраў. Як гаворыцца, для шалёнага сабакі сем верст — не круг.

Не люблю закрытыя саўны. Няхай там і басейн, і абслугоўванне, і чысціня, і малалюднасць. Губляецца дух. Як быццам цябе аднаго прымуслілі з'есці кілаграмавы торт. Салодкі, смачны, але пад канец хочацца сунуць два пальцы ў рот.

Тое ж самае — вясковая лазня. Безумоўна, выдатная рэч, але сумнавата. Не хапае шчырай размовы, падколак і г. д. Увогуле, самая лепшая ў маім жыцці лазня была ў старшын аднаго рыбгаса ў Карэліі, дзе мы былі ў будатрадзе. Проста казка. Абштыта знутры светлай лёгкай дошкай і дух такі, што плачэцца хацелася.

Сучасная гарадская лазня прызначана перш за ўсё для абмену думкамі па шэрагу важнейшых праблем сённяшняга жыцця. Мыцца, а тым больш парыцца, там даволі праблематычна. Надта многа народу. А лазняў мала. На маім Паўднёвым Захадзе няма ніводнай. Ёсць нават секс-шоп, а лазні няма.

Так што лазня пачынаецца з чаргі. Вельмі тонкая рэч. Бываюць нават бойкі і скандалы. Пры мне без чаргі спрабавалі прайсці двое цыганоў з малым. Распануліся ў службовай каморцы і негліжэ рушылі ў аддзяленне. Народ стаў грудзямі. Цыганам прыйшлося станавіцца ў канец чаргі.

Была і бойка, калі адзін грамадзянін назваў другога казлом, чаму той і пакрыўдзіўся. Раздымаў асабіста. Помню пераконваў іх: «Мужыкі, гэта ж лазня!» Як ні дзіўна, падзейнічала. Верагодна, для іх гэта гучала як «гэта ж царква!»

2.

«У яго была свая навука — як паліць лазню. Напрыклад, дровы ў лазню ішлі толькі бярозавыя: яны даюць пасля сябе ўстойлівы жар... Палены ў каменцы ён клаў, як і ўсе кладуць: два — так, адно — так, а потым зверху. Але там — у той амбразуры, якая ствараецца, — там кладуць звычайна лучыну, паперу, газай яшчэ прызываліся цяпер абліваць, — там Алёша нічога не клаў: тое палена, якое клаў

упоерак, ён яго пасярэдзіне яршуй сякарай, і ўсё, і потым гэтыя застругі падпальваў — запальвалася...»

Так. Вось нарэшце дачакаліся, чарга падыходзіла. Цяпер трэба дзейнічаць хутка. Распануўся — і ў мыйнае. Венік — у тазік пад кіпені. Калі свежы, можна проста абдаць. Стары неабходна патрымаць.

Цяпер — самому пагрэцца, дачакацца першага поту. Мамачка, а народу ў парылцы... Адзін на адным. Але нічога, справа прывычная. Тым больш, ёсць надзейны спосаб рэзка зменшыць колькасць жадаючых папарыцца. Я станаўлюся ля краніка і пачынаю па-

сідзеў абсалютна голы малады чалавек паўднёвага выгляду. Самае асноўнае мужчынскае месца, праўда, было прыкрыта прасціной. Мужчына піў піва і закусваў прарослай цыбульай, якую прынёс з сабою. Маладая буфетчыца была вельмі задаволеная. І я яе разумею — не кожны дзень вось так проста пабачыш голага мужыка. Тым больш бясплатна.

3.

«Алёша яшчэ разок закурый... Пагладзеў на пахмурнае неба, на далёкі гарызонт, на вёску... Ні ў кога лазня яшчэ не палілася. Потым будучы, к вечару, — на скорую руку, абы-як, пых-пых... Будуць

МАЛЕНЬКІЯ РАДАСЦІ. СУБОТНЯЯ ТЭМА

САГА АБ ЛАЗНІ

крыху падпускаць пару, чэргамі па два патроны. Хвілін праз пяць мужыкі пачынаюць сыпацца зверху — гарачыня прымушае. Людзі ў лазню ходзяць розныя. Некаторыя нават не ведаюць, з якога канца трымаць венік. Сапраўдных знаўцаў не так і многа. Ім лішняя пара не перашкодзіць — толькі давай. А людзі выпадкова, вядома, не вытрымліваюць. Што і трэба.

Ну вось, паменела. Можна і парыцца.

На Маскоўскай — каменка, якая лічыцца самай лепшай пекчай. Але каб трапіць на першы пар, трэба ўставаць гадзін у сем раніцы — для мяне амаль што подзвіг. Аднак праз дзве-тры гадзіны каменне ўжо залітае, інакш кажучы, ужо астыла і можа даваць толькі сырую пару. Задавальненне — невялікае, праўда, пры ўмелым падпусканні, пару можна стварыць прыстойную.

Прамысловы прагрэс выклікаў да жыцця так званыя тэны. Гэта калі каменне грэецца электрычнасцю. Праўда, гэта для мазохістаў. Гарачыня стаіць страшэнная, але ў паветры не хапае кіслароду — пачынаеш задыхацца. Так што мы лепш па-старому, прымітыўна. Ды яшчэ піва на каменне падкінуць — па парылцы тады папылле пах свежаспечанага гарачага хлеба. Можна квасу, ці развесці нейкай траўкі тыпу палыну — рай і душа спывае...

Адзіная бывае нязручнасць — пятнічныя мужыкі. Хто ў суботу хмель выганяе. Па-першае, самы надзейны спосаб пасадзіць сэрца. Па-другое, іх час ад часу прыходзіцца ратаваць. Адзін страціў прытомнасць — пацягнулі ў раздзявальню адкачваць. Другі зваліўся зверху і галавой ледзь не разбіў дзверы. Хоць бы яму што — устаў і пайшоў. Моцны мужчына.

Тыдні са два назад назіраў проста незабыўную сцэну. У буфетце на першым паверсе

глытаць горкі чад і парыцца. Напарыцца не напарыцца — уладзе, прыйдзе, зваліцца на ложка, ледзь жывы — і думае, гэта лазня. Хэх!...

Самы хвалюючы момант — гэта калі выходзіш з парылкі ў раздзявальню, адыходзіш і слухаеш размовы, гісторыі, байкі. Народ не таропка абмяркоўвае падзеі бягучага жыцця — і чаго толькі не пачуеш. Напрыклад, нідзе я не чуў такіх шчырых характарыстык палітыкі дзяржавы і асобных дзяржаўных дзеячаў нашай краіны. Пры гэтым шчодро выкарыстоўваецца ненарматыўная лексіка, якая гучыць у такім асяроддзі натуральна і толькі надае размове дадатковую сакавітасць і выразнасць.

Часам наладжваюцца імправізаваныя канцэрты. Нейкі час на Маскоўскую хадзіў дзядок. Заўсёды крышачку падвыпіўшы, любіў спяваць куплеты з падтэкстам. Зараз не ходзіць. Казалі, памёр. Шкада.

Уласна, раздзявальня ёсць мужчынскі клуб. Француз ідзе ў кафэ і сядзіць там вечар за келіхам віна, брытанец — за пінтай элю, амерыканец — за віскі, немец — за куфлем піва. Наш чалавек выпівае за вуглём бутэльку атруты тыпу «Празрыстай». Кафэ, паб, салун, гасцштэт яму замаяняе лазню.

Тут ёсць усё, што робіць адпачынак душэўным і паўнацэнным. Хоць многае старонняму чалавеку, тым больш замежніку, можа падацца незразумелым. Далусцім, ён заўважыў кампанію з амаль дваццаці мужчын, што арганізавалі застолле непасрэдна на балконе лазні. Пакрыху выпіваюць і раздзяляюцца на розныя тэмы. Уся яго замежная душа пратэстуе — гэта робіцца ў рэстаране. Адкуль ёй ведаць, што рэстаран для нас — тыпу опернага тэатра — такі ж недасягалы, дый непатрэбны. Менталітэт такі, пры якім у хмызняках. Там лепш думаецца.

З гэтай нагоды — невялікі прыклад. Неяк у нядзелю іду за кальцавую дарогу, у лес. Кіламетр, два, тры — выходжу на паляну. У далёкім канцы вакол вялікага пня размясціліся чацвёрта мужчын. Падыходжу. Мужчыны забіваюць «казла»... Ну як такое растлумачыць не нашаму чалавеку? Па-мойму, бесперспектыўна. Такое можам разумець толькі мы, хто пражыў тут жыццё.

Нам гэта прывычна і нават не здзіўляе. Так і павінна быць.

4.

«Вось за што і любіў Алёша суботу: у суботу ён так многа раздумваў, успамінаў, думаў, як ні ў які іншы дзень. Дык за якія ж такія вялікія каштоўнасці аддаваць вам гэтую суботу? А?»

Люблю чытаць у лазні ўсялякія надпісы, шылды, аб'явы. Невычэрпная скарбніца праяў жыцця.

Скажам, падчас выбараў прэзідэнта ў раздзявальню вісеў перадвыбарны плакат камуніста Новікава. Чаму яго? Чаму менавіта ў лазні? Загадка. Ва ўсякім разе, глядзеў ён на фоне голых мужыкоў даволі недвухсэнсоўна. Трэба так думаць, што кандыдат сышоў у самую гушчу народнага жыцця?

А вось вісіць спіс паслуг, якія лазня аказвае наведвальнікам. З яго вынікае, што можна нават выклікаць таксі, не кажучы пра заказ гарбаты. У спісе недзе 11 пазіцый, але я дакладна ведаю, што народ карыстаецца толькі дзвюма: уласна мыццё і наведванне буфета. Астатняе — малаактуальнае.

Заўсёды з радасцю разглядаю аб'явы: «Герой Савецкага Саюза, Сацыялістычнай Працы, дэпутаты Вярхоўнага Савета ССР і БССР, кавалеры ордэнаў Славы трох ступеняў, інваліды ВОВ і г. д. прапускаюцца без чаргі.» Чытаю, разважаю і адразу настрой падымаецца. Правільна, крыху абракадабры ў жыцці павінна быць.

Праўда, аднойчы я прымеціў у лазні лідэра прафсаюзаў Бухвостава. Другі раз сустрэў шапачна знаёмага намесніка міністра. Цікава назіраць вядомых людзей, пардон, у іх сапраўдным выглядзе. Намеснік міністра, напрыклад, калі ў парылцы зайшла гарачая размова пра наша кіраўніцтва, вельмі моцна і доказна лаяў яго. Я не ведаю, як ён на рабоце, але ў лазні я назіраў жывога чалавека. Мне нават спадабалася.

Што значыць лазня — ніхто нікога не ведае і ўсе голая. Можна адчуць сябе самім сабою.

А вось яшчэ аб'явы, кожны раз яны ставяць мяне ў тупік. Напрыклад: «Мыцце ногі ў тазах катэгарычна забараняецца!» У нас проста ніхто не звяртае на іх увагі — вісіць і вісіць. А скажам, немец, як бы яму ні тлумачылі, усё роўна не дайшоў бы да сэнсу. Яму і так ясна, што ў тазіку трэба мыць верх, а не ніз. Яго так выхавалі. Нас — крыху інакш. Калі нам нешта забараняюць, то мы абавязкова павінны зрабіць наадварот. Я асабіста ведаў чалавека, які скраў на будоўлі вядомага раствору. На туральна, на падыходзе да дому раствору зацвярдзеў, прыйшлося выкінуць. Думаю, тут справа зусім не ў патрэбнасці, а ў самім факце крадзяжу: я не горшы за іншых.

«Эканомце вадзі!» — прама крык душы. Вядома ж, мы робім наадварот, інакш — вадзі не эканомім. Навошта яе эканоміць? Яна не ваша — значыць яе як бы няма зусім. Дзіўныя рэчы робіць з псіхалагіяй чалавека сацыялізм...

І ўсё ж лазня ёсць лазня. Астравок свабоды ў даволі шэрым мужчынскім жыцці, напоўненым умоўнасцямі і забаронамі, цяжкай працай, начальствам, сямейнымі абавязкамі, — усім, што хочацца забыць хоць на адзін дзень. Няхай жыве лазня!

«Жонка нічога не сказала на гэта, не сказала, што ідзі, маўляў, ці яшчэ што ў гэтым духу, але і іншага чаго — не сказала. А раней, бывала, гаварыла, да лаянкі справа даходзіла: трэба тое зрабіць, трэба гэта зрабіць — не дзень жа цэлы лазню паліць! Алёша і тут не ўступіў на волас: у суботу толькі лазня. Усё. Гары ўсё гарам! Прападзі ўсё пропадзі! «Што мне, душу сваю на кавалкі парэзаць?!» — крычаў тады Алёша не сваім голасам...»

Я ж і кажу. Сапраўды так. Суботу нікому не аддамо.

Сяргей ШАЎЦОЎ.
Фота Анатоля КЛЕШЧУКА

Снехатэрапія

З ДУМАК НАПРАКАТ

Некаторыя карані свайго жыцця блытаюць чамусьці з жывымі.

Гісторыя своеасабліва расставіла па сваіх месцах: каго ўзвядзе на п'едэстал, каго паставіць да сценкі, а іншых наогул не ставіць ні ў што.

З дараваных прыродай свабод заўсёды існуе свабода стаць жабраком.

Логіка сучаснага жыцця — гэта адсутнасць усякай логікі.

Куміры прыходзяць і адыходзяць, а паклоннікі застаюцца.

Правіла па тэхніцы бяспекі для аматараў здабываць навіны праз замочную шчыліну: «Не стой пад дзвярамі, бо атрымаеш па лбе!»

Дзе ж быць палёгцы ў жыцці, калі нават у лёгкай музыцы ўсё часцей чуецца металічныя ноткі.

Не выключана, што запаленне радужнай абалонкі вока можна падхапіць ад ружовага ўяўлення аб жыцці.

Калі ўсё застаецца людзям, то навошта іх абдзіраць тады як ліпку?

Мікола КАМАРОЎ.

ВУЗЕЛЬЧЫК НА ПАМЯЦЬ

Народ свой добра ведаць трэба

І не рабіць з ім, што хачу,

Не стане па кішэні хлеба,

Дык будзе ўкрасці па плячу

Бо, як галеча запануе,

Яна ўсё крадзе, ломіць, б'е,

Яна законаў не шануе

І нельга што — не прызнае.

Бяда не з мовай

Бяда не з мовай, а часцей

З тым языком, што без касцей.

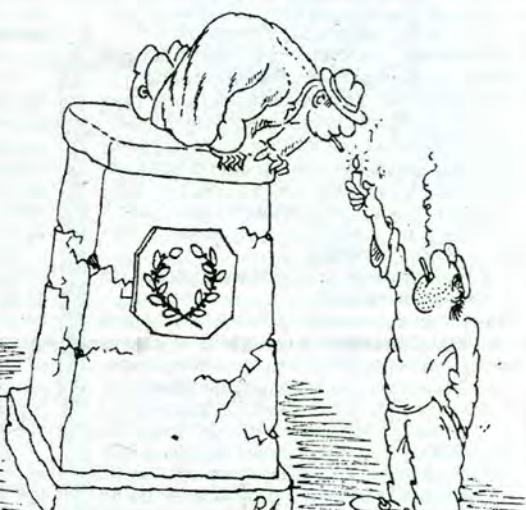
КАЛІ ХОЧАМ

Калі хочам людзям звацца,

Трэба ж імі заставацца.

Мікола КАМАРОЎ.

Малюнкi Леаніда Разладава.

Іван КЛІМЕНКА:

«МАСТАЦТВА — ДРАМА І ГУЛЬНЯ...»

«Мастак імкнецца спасцігнуць сутнасць існуючага свету праз творчасць, у якой выразна адчуваецца гармонія сэрца і розуму. Адвечныя пытанні: як быў створаны свет, якую ролю ў гэтым працэсе адыгрывае чалавек-творца — адказ на ўсё гэта мастак намагаецца знайсці ў кнізе кнігі Бібліі», — так характарызуе творчы рух, творчы рост беларускага мастака Івана Кліменкі мастацтвазнаўца Ларыса Бортнік.

Нядаўняя персанальная выстаўка (адкрылася яна 15 жніўня ў мастацкім цэнтры «Жыльбел» у Траецкім прадмесці) і падштурхнула да размовы з Іванам Кліменкам. Пачынаючы з 1980 года ён удзельнічае ў міжнародных выстаўках (у Даніі, Швецыі, Чэхіі). У 1991-м — персанальная выстаўка ў Аўстрыі, у Інсбруку. Апош-

нія гады Іван Кліменка штогод праводзіць выстаўкі ў Мінску (пазалетаць — у тэатры «Вольная сцэна», летась — у галерэі «Медзя»). Акрамя станковага жывапісу Іван Кліменка займаецца манументальнымі работамі (энкаўстыка ў бібліятэцы Беларускай акадэміі народнай гаспадаркі, у Палацы культуры ў Турцыі, у Доме Саветаў у Шчычыне, мазаіка ў Віцебску). Творчая манера актыўнага, энергічнага сучаснага мастака далёкая ад традыцыйнага жывапісу.

— Ваш почырк жывапісца, ваша імкненне пераасэнсоўваць рэчаіснасць, натуру па-свойму, забываючыся на пэўныя абавязкі дакладна перадаваць убачанае, — чым гэта выклікана? Само па сабе ўсё прыйшло, ці быў выразны штуршок, ці былі настаўнікі?

-ВЕДАЕЦЕ, абавязкі хіба ж заключаюцца ў тым, што мастак павінен ствараць маляўнічы фотаздымак?.. Перш-наперш, мастацтва, творчасць для мяне не толькі жывапіс. Для выяўлення, самавызначэння важнае, блізкае месца займае літаратура. Згадайма дваццатыя—трыццатыя гады нашага стагоддзя. Згадайма «ВХУТЕМАС», Кандзінскага, яго школу, накірунак «паралелізм». Пошук чацвёртага вымярэння — вось што мяне хвалюе. Я шмат чытаў філосафаў. Я адкрываў для сябе шукальнікі. Мне цікавы Гёте — паэт (вялікі, заўважце, паэт), які ўсупр'яз цікавіўся тым, як колер уздзейнічае на яго чалавека, на яго свядомасць.

Вы пытаецеся пра натуральнае, ілюстрацыйнае, фатаграфічнае адлюстраванне... А я тым часам хацеў бы вярнуць вас да Бібліі. Што кіравала творцамі — тое, што ён бачыў, альбо тое, што ён адчуваў? Адказ дае Біблія: «Прамудрасць была мастацкай у Бога». Бачыце, размова ў гэтай ісціне зусім не пра звыкліае, а пра разумовае, унутранае асэнсаванне прадмета, з'явы. Бога часта называюць мастаком: ён ствараў розумам.

Маё творчае крада ў наступным: ствараючы карціны, мастак працуе не толькі вачамі, а творчыя унутранымі пачуццямі, працуе і розумам. Зрок — гэта ж толькі частка...

— Але ёсць жа ў вас сродкі, ёсць зброя... — Сродкам выяўлення лічу колер. Як для музыкі — ноты. Для мастака — колер альбо краскі...

— Колер альбо краскі? — Усё ж краскі, як гаварыў некалі Шагал. Як гавораць на Беларусі. Краскі, краскі... Краскі

— кветкі. Калі мая краска гучыць з палотнішча і знаходзіць прамы шлях да глядача — гэта сапраўднае шчасце. Колеры сыходзяць з карціны, імкнучыся патрапіць у чужыя і дарагія сэрцы. І тут ужо, на мяжы ўспрымання і ўзаемадзеяння, зусім не важна, у якой сферы працуе мастак — у традыцыйным жывапісе, у авангардызме ці ў нейкай іншай.

— Значыць, вы супраць развешвання мастацтвазнаўчых ярлыкоў на плён вашых пошукаў?

— Я не супраць, але мне ўсё роўна. Працуючы, каб выказацца, я арыентуюся на дыялог з глядачом...

— А ці не здаецца вам, што, імкнучыся засяродзіцца ў сваіх пошуках, спалучаючы з дапамогай красак самыя розныя галіны мастацтва на адным палотнішчы, вы ўсё ж сутыкаецеся з неразуменнем? Асабліва — з неразуменнем у стасунках з больш шырокім глядачом...

— Мяне разуумеюць. І што дзіўна, часцей пра сутнасцае, галоўнае ў межах палатна даводзіцца гутарыць з глядачом, здавалася б, непадрыхтаваным. На выстаўцы да мяне падыходзіць незнаёмыя людзі, проста аматары, скажам так. І раптоўна думкі нашы здаюцца падобнымі. Як, чаму гэта адбываецца? Я не магу растлумачыць, але мае думкі знаходзяць адрас. Адбываецца працэс уздзеяння колерам. Прыгадваю такую размову, калі раптам ці не адразу некалькі чалавек падзяліліся адным і тым жа ўражаннем: «Нам здаецца, што гэты карціны мы чым бліжэй гук...» Як бачыце, падобнае разам «раскі», вырашчына на глебе аднае думкі, выклікаюць даволі канкрэтны, аднолькавы музычны

і колеравы ўспрымання.

— Дарэчы, Іван, што ёсць для вас мастацтва? Выкладзіце сваю ўласную, асабіста вамі выдуманую дэфініцыю мастацтва.

— Мастацтва гэта драма і разам з тым, калі хочаце, гульня. Мастацтва — гэта зусім не аптымізм, але і не трагедыя. Словам, мастацтва — само жыццё. Мо хіба толькі ў найбольш выразных яго праявах.

— Спрабуючы высветліць нешта пра настаўнікаў вашых, я ўсё ж не змог дабрацца да ісціны. Хіба што толькі імя Кандзінскага...

— Дарэмна вы так беспадстаўна мяне абвінавачваеце... Усё ж настаўніцтва трэба разумець шырэй. Разуменне школы тоеснае з разуменнем усяго комплексу духоўнага развіцця. Я ж гаварыў пра паралелізм. Жывапіс і паэзія, філасофія і музыка — вось школа, вось энергетычны рухавік.

А калі вяртацца да Кандзінскага, то і ён жа для мяне нават не проста настаўнік у валоданні колерам, краскам. Кандзінскі — гэта яшчэ і філосаф. Прачытайце яго працу «Пра духоўнасць у мастацтве» — і вы многае адкрыеце для сябе. Між іншым, амерыканскі прэзідэнт, будучы ў Расіі, заўважыў, што ў першую чаргу яна дала свету двух геніяў — Рахманінава і Кандзінскага.

— З настаўнікамі, будзем лічыць, разабраліся. А вось вучні... Ці ёсць у вас вучні?

— Спецыяльна я нідзе не выкладаю. Але, як вы бачылі на выстаўцы, побач з маімі карцінамі выстаўлены работы дачкі — Ганны Кліменка, навучэнкі Беларускага мастацкага ліцэя. Але ж і для яе не хацеў бы быць мастаком-настаўні-

кам. Адна толькі настаўніцкая роля мне належыць — вучу Ганну смелым адносінам да колера. Вось і ўсё. Астатняму вучуся разам з дачкою.

— Сучасная творчая моладзь... Яна будзе больш цікавай, чым ваша мастакоўскае пакаленне?

— Часам, асабліва на вуліцы, развагі пра моладзь выкладаюць у мяне ўпаднікі, пахмурны настрой. Моладзь нічым не займаецца. Масавая культура прынесла ў грамадства процым броду. Разбурана дзяржаўная, грамадская сістэма выхавання моладзі. Але ж, як ні дзіўна, адбываецца рух у два бакі. Большае і мастакоў. Творчасць хвалюе юнакоў і дзяўчат. Значыць, мастацтва не згубіцца, не знікне мастацкая, духоўная мова зносінаў.

— І я таксама разам з вамі веру, што не знікне. Але ж шкада, што губляецца сярэдзінка. Выразна паменела спажывацтва мастацтва. І тут ужо, пасля разбурэнняў, духоўнай працы — на вярці.

— А жывапіс — гаючая крыніца. Заўважце, адкрыце на палотнішчах прыгажосць — і вы адчуеце прыліў стваральных сіл, вы ў большай ступені адчуеце веру.

Гутарыў Аляксандр КАРЛЮКЕВІЧ.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

Аўтарскае пасляслоўе. Маё асабістае адкрыццё мастака Івана Кліменкі адбылося дзякуючы мастацкай галерэі «Жыльбел». Стварылі яе людзі неардынарныя — здольныя працаваць, зарабляць грошы і з павагай і любоўю ставіцца да жывапісу, спрыяць яго развіццю на Беларусі. У адным з бліжэйшых нумароў «Звязды» — сустрэча з фундатарамі галерэі «Жыльбел».

СТЫЛЬ ЖЫЦЦЯ

ЗОРКА ПА ІМЕНІ МЕЛАДЗЕ

Яго «зорка» ўзыхля імгненна і «засяяла» вельмі яркім і роўным святлом. Абсалютна быццам бы ніадкуль з'явіўся такі прафесійна-спявак з прыгожым моцным голасам і неспрымальнымі песнямі. Яго альбом і дагэтуль на першых месцах у хіт-парадах. А самы першы раз Валеры Меладзе з'явіўся на вачы шырокай публіцы ў тэлевізійнай праграме «Каляндрыя сустрэчы Алы Пугачовай. Вось так, адразу — і разам з усімі суперзоркамі Валеры Меладзе праспяваў песню «Лімба».

Перад канцэртам Валеры Меладзе крыху адчуваецца насяржэжанасць — як будзе выглядаць, працаваць на сцэне гэты арыст, які, здавалася б, гэты ж «плаўны», які і яго песні і кліпы, да таго ж такі рамантычны голас. Але Меладзе — нездарма Меладзе, грузінскі тэмперамент нікуды не знік. На сцэне Валеры не толькі спявае, але і працуе канферансё, адказвае на запіскі, смеецца публіцы, разыгрывае свае кампактны і касеты ў якасці прызоў тым, хто здолее хоць прыблізна паўтарыць тэму яго так і не дапісанай дысертцыі. Толькі-толькі паклонікі Валеры Меладзе пачынаюць даведвацца пра яго мінулае і цяперашняе жыццё, зусім нядаўна, акрамя песень, пра яго нічога не было вядома. Думаю, сёння мы крыху ліквідуем гэты недахоп. А біяграфія ў Валеры Меладзе на самай справе нечаканая для цяперашніх расійскіх зорак, якія з'яў-

ляюцца пачкамі і якія падчас з цяжкасцю нават рот пад фанэграму адкрываюць, не тое што спяваюць. Ужо ў сталым узросце Валеры Меладзе зрабіў канчатковы выбар паміж навукай і песняй, гэты момант быў не так даўно. Паспех Валеры — у многім ад песень яго роднага брата Канстанціна, які піша гэтыя песні, іх аранжыруе і грае ў групе «Місцікана», з якой выступае Валеры. Нарадзіліся браты Меладзе ў Батумі, жылі на Украіне, цяпер — масквічы. Канстанцін таксама ў музыку прыйшоў з тэхнікі, ён інжынер. Што яшчэ адметнае — нетрадыцыйны для «папсы» песні і — моцны голас, які апошнім часам з'яўляецца так рэдка, усё больш на эстрадзе робяць стаўку на стыль, імідж, рытм, аранжыроўку. Убляючы асобу артста. А Валеры Меладзе, дэ, дарэчы, ніякага іміджа сабе не рабіў і на сцэне выступае так прасцейска апрагнуты, без усякай тэатральнасці. І да цяперашняга часу бадай што самай папулярнай песняй у слухачоў з'яўляецца песня «Сэра». Дарэчы, чамусьці многія паклоніцы Валеры Меладзе цікавіліся, ці была ў яго жыцці цыганка. Не, не было. А песню напісаў брат Канстанцін, у яго і трэба пытацца.

У жыцці Валеры Меладзе гэты ж тэмпераментны, хуткі, як і на сцэне. Дарэчы, у адрозненне ад Канстанціна, які абсалютна негаваркі, сур'ёзны, спакойны.

калаеў, Масква і гэтак далей, а яшчэ дзiesiąткі гарадоў. Так, кожны горад ужо, вядома, прыўнёс у лёс, і не толькі ў лёс, але і ў характар, і ў стан душы вялікі ўклад, вельмі моцна паўплываў. Ну, цяпер я знаходжуся ў Маскве, мне дастаткова камфортна там, але не ведаю, ці хацеў бы я там затрымацца надоўга, ці не.

— Вас маскоўская тусоўка зорак прыняла ўжо, вы сталі вельмі такім жа прызнаным?

Валеры: Вы ведаеце, у нас склаліся вельмі добрыя ўражанні яшчэ да таго, як наогул мы сталі вядомымі. У нас цудоўныя адносіны складаюцца з усімі. Але мы асабліва не лезем у нейкія тусоўкі, мы не спрабуем быць з кімсьці побач. Добрыя адносіны, сяброўскія, нармальныя, але мы не тусуемся. Вы ведаеце, вельмі многія рэчы ў жыцці адбыліся абсалютна выпадкова, і дзякуючы выпадковасці вось мы з Косцем заняліся музыкой: каб не сустрэлі ў нейкі момант і ў нейкім месцы змянога шара свайго таварыша, які ішоў на рэпетыцыю інстытуцкага ансамбля, мы маглі б наогул гэтым родам дзейнасці не заняцца, гэта значыць мы маглі б не цяпер быць музыкантамі.

— А ў дзяцінстве ў вас таксама былі

агульныя гульні? Што слухалі тады?

Канстанцін: Пазней я з дзяцінства захапляўся, потым, праўда, я гэта захапленне кінуў, ужо да сталых гадоў, але дзяцінства аснова засталася ў мяне да гэтага часу. У прынцыпе, я адтуль чэрпаю ўсе тэмы. Музыка прыходзіць лёгка, а вось тэксты — складаней, я іх звычайна доўга пішу.

Валеры: Якім я быў у дзяцінстве? Вы ведаеце, магчыма, што быў перыяд, калі я вельмі далёка адыходзіў ад дзяцінства, а на сённяшні дзень увогуле я магу быць натуральным, і, напэўна, нейкія дзіцячыя рысы зноў вярнуліся. Асабіста мне задавальненне прыносіць вельмі многае і зносіны з людзьмі, я люблю быць на прыродзе, я люблю дождж, я люблю восеньскі час. З заняткаў — водныя віды спорту.

Я вяду дрэнна, Косця амаль не водзіць, я на веласіпедзе нармальна езджу. Нядаўна навучыўся.

Вы ведаеце, хоць я ў дзяцінстве і закончыў музычную школу, але ніколі не падыходзіў да раяля і не спрабаваў вызначыць, наколькі ў мяне вялікі дыяпазон, хоць многія з нашых артыстаў вельмі хваляцца тым, што вось я магу ўзяць 3 актавы, 4, чорт яго ведае, колькі магу ўзяць я. Пакуль што бяру ўсё, што трэба.

— Сёння часта ўспыхваюць «зоркі»-аднадзёнікі. На чым спадзеяецца пратрымацца вы?

Валеры: Мы не аднадзёнікі, таму што мы да гэтага ішлі доўга і складана. І я думаю, што наша музыка сама па сабе гаворыць аб тым, што мы не аднадзёнікі. Гэта не нейкая даніа модзе, гэта музыка, якая грунтуецца на вечных, мне здаецца, каштоўнасцях. Гэта мелодыя, добрая гармонія і дастаткова прафесійна-нальнае выкананне.

— Добрая грузінская традыцыя — тосты. Ці ёсць у вас любімы?

Валеры: Вось былі эдымкі перадачы «Маё кіно» з Віктарам Мярэжкам, і так здарылася, што мы з ім знайшлі агульную мову вельмі хутка, і ён раскажаў мне грузінскі тост. Гэты тост вельмі доўгі. Тэма такая: едзе грузін па дарозе, перабягае дарогу жаба, ну, ён хоча на яе наступіць, а жаба просіць, каб не наступаў, а ўзяў яе і падвёз. У рэшце рэшт яна абнаглела да таго, што прымысла яна пакласці сябе ў яго ложак дома і легчы побач. І тут жаба ператвараецца ў прыгожую жанчыну, прыходзіць жонка, пытаецца — хто гэта? А ён гаворыць — гэтая жаба. Ну, і жонка яму паверыла. Дык вяртаўся за давер. Вось такі тост раскажаў мне Віктар Мярэжка, напэўна, вось гэты тост і з'яўляецца цяпер любімым.

— Ці ёсць у вас самы верны сябар, акрамя брата?

Валеры: Калі б у мяне быў сабака. Ён быў бы маім самым адданым сябрам, але ў мяне сабакі няма, а ёсць кошка. Хіба яны сябрамі бываюць?

Ларыса ЦІМОШЫК. Надзея КУДРЭЙКА.

-ЯК МНЕ УЯЎЛЯЕЦА, Вы сталі папулярным, вядомым, набілі даволі хутка, не ведаю, ці лёгка, але хутка, вось як бы раптам. Гэта правільнае ўражанне?

Увогуле так, усё гэта адбылося даволі хутка, калі параўноўваць з тым, колькі часу праводзілася рэкламная кампанія многіх з нашых калегаў, але, паверце мне, гэта было не так лёгка. Чым хутчэй, тым складаней.

— Вы даўно перасталі сумяшчаць навуковую дзейнасць і творчую?

Валеры: Так. Доўгі час я сумяшчаў, і быў момант, калі трэба было выбіраць. Іншы раз у жыцці ёсць сэнс проста пачакаць, куды выведзе жыццё, і жыццё выведла на тое, што мы ўсё ж спыніліся на музыцы.

— Ваш брат паўплываў на выбар таго, што Вы сталі спяваць, а не займацца навукай, ці гэта Вы самі так вырашылі?

Валеры: Так, натуральна, паўплываў, таму што, па-першае, ён мой старэйшы брат, ён для мяне з'яўляецца вялікім аўтарытэтам, а па-другое, мне вельмі падабаецца і вельмі блізка тая музыка, якую ён робіць, і гэтая здаравая, што мы разам усім гэтым займаемся.

— Вашы песні даволі спакойныя, і складваецца ўражанне, што Вы чалавек вельмі спакойны, ураўнаважаны, вось на канцэрце Вы крыху іншы, па-мойму, чым у песні?

Валеры: У жыцці я такі ж як і на сцэне, як я цяпер перад вамі, магчыма, што так хутка адбыўся ўздым, таму што мы не шукалі якіх-небудзь сінтэтычных вобразаў, ну, вось проста з'яўляемся самімі сабой на сцэне, і нам лёгка працаваць, і лёгка знаходзіць агульную мову з глядачом.

— Скажыце, а ў Вас голас — ён як бы ўжо ад Бога, ад нараджэння. Вы яго ставілі?

Валеры: Ну, вядома, аснова была, таму што калі б не было асновы, нічога не атрымалася б, колькі б я ні спрабаваў чагосьці дабіцца ў жыцці. Так, была аснова, і плюс яшчэ работа, і, вядома, у першую чаргу тое, што Косця патрабаваў ад мяне пастаянна таго, чаго я не мог на гэты момант, і такім чынам адбываўся нейкі рух наперад.

— А чаму Вы так доўга сумняваліся, што Вы павінны спяваць?

Валеры: Сумненняў не было ніякіх, проста сумненні былі нахонт таго, калі ж усю гэту справу перавесці на прафесійную аснову. Акрамя таго, не сакрэт, што ўсё павінна прыносіць у жыцці не толькі маральнае задавальненне, але і ў рэшце рэшт даваць нейкія сродкі да існавання. Быў даволі складаны перыяд у нас, калі такіх сродкаў да існавання практычна не было, не давала ні навука, ні музыка, ну ды аб гэтым перыядзе проста не хочацца гаварыць. Кажу гэта каб не склалася ўражанне, што нам усё так лёгка далася.

Пачыналі мы ў інстытуце, у мастацкай самадзейнасці.

Мяне ніхто не браў за руку і не выводзіў. На самай справе гэта плённая работа, гэта ма-ра, у якую мы верылі і якая ажыццяўлялася, дзякуючы многім людзям, але якія, натуральна, з гэтага атрымліваюць даволі нядрэнны куш. Гэта не значыць, што проста так, з імкненнем да сцэны, не прыйшоў чалавек, а добры дзядзька яму дапамог. Такого не было.

Ёсць людзі, якія аб сваёй папулярнасці мяркуюць па колькасці «эфіраў» на тэлевізійным экране, а я магу меркаваць аб нашай папулярнасці па пэўнаце залаў і па колькасці канцэртаў. У нас практычна 40 канцэртаў за месяц, можаце паверыць, прычым пры поўных аншлагах, такіх не дае амаль ніхто. Ну, вось мяркуючы па гэтым, мы можам меркаваць, што, відаць, папулярнасць да нас усё ж такі прыйшла.

— У Вашым жыцці, ведаю, было некалькі гарадоў: Батумі, Нікалаеў, цяпер Масква, можа, яшчэ нейкія былі. Усё ж кім Вы цяпер сябе ў першую чаргу лічыце, жыхаром Масквы?

Валеры: Шкада, у мяне цяпер перад намі не ляжыць план нашых канцэртаў, таму што цяпер ужо ў нашым жыцці не толькі Батумі, Ні-

В. Чарнамырдзін назваў новых міністраў

Новы расійскі ўрад сабраўся ў поўным саставе. Толькі да апошняй гадзіны ўсё няк не маглі вырашыць, ці пакінуць на пасадзе ранейшага міністра культуры — Яўгенія Сідарава, ці зацвердзіць новага. Пашанцавала Сідарава, бо ў яго падтрымку дружна выступілі ўсе масціцы дзяржавы культуры Расіі, паслаўшы петыцыю Б. Ельцыну. Новы начальнік прыйшоў замест Шафраніка — Пётр Радзівонаў — у міністэрства паліва і энергетыкі. Аб новых прызначэннях больш падрабязна стала вядома на прэсканферэнцы, якую даў, выйшаўшы да прэсы ў новым рангу намесніка старшыні ўрада, Аляксандр Ліўшыц.

Сёння самы большы галаўны боль, як ад-

значыў А. Ліўшыц, даходная частка бюджэту. Урад прыняў тэрміновыя меры па актывізацыі паступлення даходаў у казну. З гэтай мэтай адменена адтэрміноўка па падатках і іншых абавязковых плацэжах, будзе ўстаноўлены строгі кантроль за паступленнем падаткаў з буйных прадпрыемстваў, распрацоўваецца сістэма мераў па павышэнню ўзроўню збору акцызаў на алкагольную і тытунёвую прадукцыю. Адным словам, аб'яўлены падатковы аўрал на ўсю Расію. Хто ж пацягне перагружаны расійскі воз? У новай камандзе шмат невядомых імён. Першымі намеснікамі старшыні ўрада нечакана сталі Аляксей Бальшакоў і Уладзімір Патанін. Апошні — салідны банкір, які зрабіў кар'я-

еру далёка ад Цэнтрабанка Расіі. Аляксей Бальшакоў даўно ведаюць у Беларусі, ён апошні час актыўна прабіваў ідэі інтэграцыі эканомікі Беларусі і Расіі, не раз сустракаўся з беларускімі кіраўнікамі і вядомымі спецыялістамі розных галін. Аляксей Бальшакоў — прафесіянал высокага класа. Гэта ён нядаўна сказаў журналістам, што Расія па-ранейшаму ў галіне знешнеэканамічнага супрацоўніцтва будзе арыентавацца на ўмацаванне адносін з краінамі СНГ. І ў першую чаргу з Рэспублікай Беларусь.

Для многіх з'явілася нечаканым прызначэнне на пасадку міністра па супрацоўніцтву з дзяржавамі СНД члена фракцыі КПР А. Тулеева.

Леанід ФАДЗЕЕЎ.

Масква ўшаноўвае герояў з Казані

У пачатку ліпеня мінулага года паветраны знішчальнік ісламскага руху «Талібан» прымусяў сесці на аэрадром у Кандагары экіпаж самалёта ІЛ-76 з ваенным грузам на борце, які належаў татарскай авіякампаніі «Аэрастан». Як паведамілі тады замежныя і расійскія інфармацыйныя агенствы, паветраны лайнер вёз для ваеннага ведамства афганскага ўрада Рабана 30 тон ваеннага груза — патроны для аўтаматаў Калашнікава. Па міжнародных правілах, як выявілася, гандлёвая аперацыя была незаконнай. Экіпаж у кантрабандзе нічо не абвінавачваў. Але каманда паветранага карабля была арыштавана і пад канвоем адпраўлена ў часовую турму. Там расійскія лётчыкі правялі год і 14

дзён. І раптам, як гром сярод яснага неба — паведамленне, што экіпаж карабля, абяззброіўшы ахову талібаў на ваенным аэрадроме, уцёк на ўласным самалёце на тэрыторыю Арабскіх Эміратаў. Б. Ельцын тэрмінова паслаў спецыяльнага прадстаўніка Ігнаценку дамаўляцца з мясцовымі ўладамі адпусціць дамоў былых вязняў афганскіх апавіцянераў. І вось учора шчаслівы фініш па вызваленню з палону дзякуючы асабістай мужнасці экіпажа адбыўся ў Маскве. Указам прэзідэнта Расіі Уладзіміра Шарпа-таву і Газімура Хайруліну прысвоена званне Героя Расійскай Федэрацыі. Астатнія члены экіпажа ўзнагароджаны ордэнамі.

Адзін з новых расійскіх ардэнаносцаў, да-

ведаўшыся, што я з беларускай газеты, напрасіў перадаць прывітанне сябру па Тамбоўскаму авіяцыйнаму вучылішчу Уладзіміру Янушкевічу, з якім Асхат Аббяззаў не бачыўся гадоў 15. «Але, знаходзячыся ў палоне, я не раз успамінаў свайго сябра Валодзіку, які родам з Гродзенскай вобласці Бераставіцкага раёна, вёска Грыцэвічы. Апошнім часам ён працаваў у Гомелі. Перадайце, што ў мяне дзве дачкі, жыву ў Казані. Мой тэлефон 75-75-50. Запрашаем у госці. Вельмі хацелася б сустрэцца з сябрамі па вучобе. Як яны жывуць, якія поспехі?» Павіншаваўшы ардэнаносца, я паабяцаў выканаць яго просьбу.

Леанід ФАДЗЕЕЎ.

24 ЖНІЎНЯ — 5 ГАДОЎ НЕЗАЛЕЖНАСЦІ УКРАЇНЫ

Шляхам згоды, дэмакратыі і сацыяльнага прагрэсу

Незалежная ўкраінская дзяржава сцвердзілася. Рэальна здзейснілася спрадвечная мара не аднаго пакалення нашых продкаў. Наша краіна прайшла пункт гістарычнага адліку: незалежнасць набыла незваротны характар, а з прыняццем Канстытуцыі статус незалежнасці атрымаў канстытуцыйнае замацаванне. Украіна ўваходзіць у новы этап будаўніцтва дзяржавы. Ён заснаваны на прынцыпах дэмакратыі, сацыяльнай згоды, прававой талерантнасці, салідарнасці і самага шырокага міжнароднага супрацоўніцтва.

З гэтай жа мэтай ужо закладзены асновы самастойнай палітыкі, дзяржаўнага будаўніцтва. Пачалося ажыццяўленне прапанаванай Прэзідэнтам Украіны Л. Д. Кучмам праграмы радыкальных эканамічных рэформаў. Украінская дзяржава паступова ўваходзіць у абноўленую структуру міжнародных адносін. Складваецца новы тып адносін з Расіяй, іншымі краінамі СНД. А галоўнае — павялічыліся шэрагі прыхільнікаў нацыянальнай ідэі. Надзвычай важна, што пяцігадовая гісторыя Украіны не азмрочана сацыяльнымі выбухамі.

Свята святам, але адначасова будучы атрыманы і пэўныя ўрокі. Перш за ўсё, будзе навукова прапрацавана пытанне сучаснага разумення незалежнасці; менавіта па прычыне разнабоя ў поглядах на яго адбылася затрымка на старце, якая парадзіла нямала проблем, найгалоўнейшая з якіх — прабуксоўка рэформы.

Па-другое, не было поўнай дакладнасці, якая ідэалогія павінна быць у нашай дзяржаве, тут таксама шмат коп'яў зламана. Поўную яснасць цяпер уносіць артыкул 15 Канстытуцыі Украіны, дзе запісана, што ў нашай дзяржаве няма і не павінна быць якой-небудзь адной пануючай ідэалогіі.

Па-трэцяе, падводзячы вынікі, безумоўна, будзе зроблены самы плыны аналіз эканамічных працэсаў у нашым грамадстве, удакладнены перспектывы эканамічнага развіцця, накірунку знешнепалітычнага курсу ўкраінскай дзяржавы. Будучы асэнсаваны працэсы, якія адбываюцца ў прававым становішчы нашай дзяржавы, канкрэтызаваны праблемы ўлады і адказнасці, зроблены акцэнт на духоўным развіцці ўкраінскага грамадства.

Згодна з прынятай Канстытуцыяй, Украіна з'яўляецца суверэннай, незалежнай, дэмакратычнай, сацыяльнай, прававой і унітарнай дзяржавай. На Украіне існуе адзінае грамадзянства. Дзяржаўным сцягам Украіны зацвярджаецца сіне-жоўты сцяг. Дзяржаўным гербам — знак княжацкай дзяржавы Уладзіміра Вялікага — Трызубец. Дзяржаўнай мовай на Украіне з'яўляецца ўкраінская мова. Адначасова гарантуецца свабоднае развіццё рускай і іншых нацыянальных моў, якімі карыстаюцца грамадзяне Украіны.

Канстытуцыя гарантуе грамадзянам права прыватнай уласнасці, у тым ліку права ўласнасці на зямлю.

Замацаваны падзел адказнасці галін улады. Украінскі парламент, які, згодна з Канстытуцыяй, завецца «Вярхоўнай Радай», складаецца з 450 дэпутатаў. Асноўнай функцыяй парламента з'яўляецца прыняцце законаў. Прэзідэнт Украіны, згодна з Канстытуцыяй, з'яўляецца кіраўніком дзяржавы, гарантам суверэннасці, тэрытарыяльнай цэлас-

насці і захавання Канстытуцыі Украіны. Прэзідэнт выбіраецца на 5-гадовы тэрмін. Кабінет Міністраў Украіны з'яўляецца вышэйшым органам у сістэме органаў выканаўчай улады.

Канстытуцыяй прадугледжана існаванне Канстытуцыйнага суда, у які ўваходзяць 18 суддзяў — па 6 ад парламента, прэзідэнта і з'езда суддзяў Украіны.

У канчатковы тэкст Канстытуцыі ўключаны раздзел аб Аўтаномнай Рэспубліцы Крым, якая, згодна з дакументам, мае сваю Канстытуцыю. Канстытуцыя Рэспублікі Крым прымаецца Вярхоўным Саветам Крыма і зацвярджаецца звычайнай большасцю ад канстытуцыйнага склада Вярхоўнай Рады Украіны.

Урад Украіны назначана зыходзіць з рэальнасці, па якой Крым з'яўляецца тэрыторыяй Украіны, і што Расія і Украіна не маюць адна да адной тэрытарыяльных прэтэнзій.

Святуючы пяцігоддзе незалежнай Украіны, мы з задавальненнем адзначаем, што ў свеце ўсё большую падтрымку атрымлівае мэтанакіраваная ў ўважаных знешняй палітыцы Украіны. Сфарміраваны стабільны і прадказальны знешнепалітычны курс як дэмакратычнай пазіцыявай краіны, якая паслядоўна выконвае ўзятыя абавязальствы. Усё мацней зацвярджаецца імідж Украіны ў свеце як надзейнага і прадказальнага партнёра, які пачынае іграць стабілізуючую ролю ў рэгіёне.

Інтэграцыя ў Еўропу — наш асэнсаваны і стратэгічны выбар. Адначасова мы выступаем за самае актыўнае развіццё інтэграцыйных працэсаў у рамках СНД, якія б грунтаваліся на аснове ўзаемнай выгады, раўнапраўя, без якіх-небудзь абмежаванняў для ўдзельнікаў.

На Украіне з поўным разуменнем і павагай адносяцца да палітычнага выбару Беларусі. Важна адзначыць, што практычна адначасова прэзідэнты нашых краін выступілі за стварэнне бяз'ядзернай зоны ў Цэнтральнай і Усходняй Еўропе.

Нягледзячы на даволі складаную эканамічную сітуацыю на Украіне, у першай палове бягучага года акрэсліліся пазітыўныя зрухі ў эканоміцы краіны. Значныя поспехі ў сферы прыватызацыі, лібералізацыі цэн і знешнеэканамічнай дзейнасці.

Эканоміка і рынак Украіны становяцца ўсё больш адкрытымі для інвестыцый і сумеснай прадпрыемальніцкай дзейнасці ва ўсіх яе формах. За першае паўгоддзе нерэзідэнтаў у эканоміку Украіны інвеставана 1,1 млрд. дол. Чакаецца, што да канца года аб'ём інвестыцый дасягне 2,0 млн. дол.

Завершаны працэс малой прыватызацыі. За апошнія тры месяцы ўзровень інфляцыі не перавышаў 1 працэнта. Курс нацыянальнай валюты застаецца стабільным, знізіўся ўзровень спаду вытворчасці.

Але ў цэлым для сучаснай сітуацыі характэрна наяўнасць вострых праблем. Сярод іх — працяг плацежнага крызісу, унутраны дэфіцыт кансалідаванага бюджэту, звышаны ўзровень бартэру ў эканоміцы, нізкая актыўнасць аічынных і замежных інвестараў, хібы ў падатковай сістэме, а таксама неадэкватна высокі ўзровень ценявога сектара, які складае ад 40 да 50 працэнтаў валавога ўнутранага прадукту.

Несумненна, што, падводзячы вынікі пяцігадовага развіцця, Украіна зробіць патра-

бавальны аналіз зместу сваіх знешнеэканамічных сувязей, у тым ліку ўкраінска-беларускіх адносін. Яны ў цэлым развіваюцца як бы нармальна. Аднак ёсць і пачуццё пэўнай незадаволенасці. Канструктыўны пачатак тут закладзены. Рэальную ролю адыгралі пры гэтым сустрэчы прэзідэнтаў нашых краін, афіцыйны візіт кіраўніка ўкраінскай дзяржавы Леаніда Кучмы на Беларусь, візіт прэм'ер-міністра Беларусі Міхаіла Чыгіра на Украіну. Падпісаннем Дагавора аб дружбе, добрасуседстве і супрацоўніцтве, каля 50 міждзяржаўных пагадненняў зафіксаваны факт стварэння важкай нарматыўна-прававой базы ўкраінска-беларускіх адносін.

У гэтым кантэксце асабліва вылучыў бы пагадненні аб гандлёва-эканамічных супрацоўніцтве, аб арганізацыі разлікаў паміж нацыянальнымі банкамі, у галіне транспарту, сувязі, ваенна-тэхнічнага супрацоўніцтва, прыгранічных, мытных пытаннях.

Не варта забываць, што сярод краін СНД Беларусь трымае займае другое месца пасля Расіі ў гандлёва-эканамічным абароце Украіны. У мінулым годзе ён склаў звыш 1,2 млрд. долараў. Украіна паставіла на Беларусь звыш 150 тыс. тон цукру, каля 25 тыс. тон алею, вялікую колькасць пракату чорных металаў, вугалю, цэменту; у сваю чаргу атрымала з Беларусі тысячы тон дызельнага паліва, угнаенняў, а таксама лесаматэрыялы, трактары і інш. Пакладзены пачатак супрацоўніцтву ў ваеннай сферы.

Станоўчы зрух адзначыўся ў рэгіянальным супрацоўніцтве. Адноўлены сувязі і напрацаваны пэўны вопыт супрацоўніцтва ў новых умовах паміж Чарнігаўскай і Гомельскай, Валынскай і Брэскай, Кіеўскай і Мінскай абласцямі. Пакладзены пачатак ажыццяўленню рэгіянальных праграм, перш за ўсё маецца на ўвазе «Еўрарэгіён Буг», у якой удзельнічаюць сумежныя рэгіёны Украіны, Польшчы, Беларусі. Падключэнне да гэтай праграмы Брэскай вобласці з яе эканамічным патэнцыялам і геаграфічным размяшчэннем можа стварыць своеасаблівы феномен — праваобраз новай эфектыўнай формы супрацоўніцтва.

Пасольства Украіны ў Рэспубліцы Беларусь лічыць, што нашарошчванню вынікаў эканамічнага супрацоўніцтва магло б садзейнічаць паскарэнне прыняцця прымальнага варыянта пагаднення аб свабодным гандлі, пакета дакументаў па уніфікацыі і гарманізацыі заканадаўства і нарматыўнай базы дзвюх краін. І, безумоўна, самым рашучым чынам трэба зацвердзіць цывілізаваны парадак у прыгранічна-мытных структурах, стварыць там адпаведны духу адносін паміж нашымі народамі прапускны рэжым.

Усё гэта пашырыць магчымасці не толькі для збліжэння палітычнай арыентацыі нашых краін, але і дынамічнага нарошчвання эканамічнага супрацоўніцтва, і перш за ўсё Расіі, Украіны і Беларусі, што стратэгічна важна, палітычна прырыятна, жыццёва неабходна. Я ўпэўнены, самай гісторыяй прадвызначана ўкраінска-беларускім адносінам быць узорам добрасуседства і дружбы для іншых краін. Шчаслівы, што маю гонар не пасрэдна ўдзельнічаць у гэтай высакароднай справе.

Надзвычайны і Паўнамоцны Пасол у Рэспубліцы Беларусь Уладзімір ЖАЛІБА.

ПЕЛЕНГ-НАВІНЫ

● ПРЕЗІДЭНТ НЕ ЗАДАВОЛЕН ПРАЦАЙ ЛЕБЕДЗЯ

Дарадца прэзідэнта Расіі Ельцына па нацыянальнай бяспецы Аляксандр Лебедзь сустраўся з прэзідэнтам, каб абмеркаваць новыя дамоўленасці пра спыненне баявых дзеянняў у Чачні. У чацвер Ельцын зазначыў, што ён няпоўнасцю задаволены працай Лебедзя ў гэтым напрамку. Паводле дамоўленасці, якая пачала дзейнічаць зусім нядаўна, за чачэнцамі захоўваецца права на частковы кантроль Грознага. Карэспандэнт Бібі-сі ў Маскве паведамляе, што такія ўмовы не задавальняюць расійскіх вайскоўцаў. Лебедзь таксама вернецца ў Маскву праз дзень, каб дамовіцца пра палітычны статус Чачні. Пасля 20 месяцаў жорсткай вайны Масква, магчыма, прызнае незалежнасць Чачні.

● ІРАК ХАВАЕ СВАЮ ЗБРОЮ АД КАМІСІІ ААН

Кіраўнік камісіі ААН па раззбраенню Ірака зноў заявіў, што Ірак перашкаджае агляду сваіх ваенных аб'ектаў. Ірак спрабуе схавать свае ўзбраенні, перасоўваючы іх па тэрыторыі краіны. Кіраўнік камісіі збіраецца прыбыць у Багдад і правесці там перамовы з намеснікам прэм'ер-міністра Ірака Азізам. Паводле дамовы, што была прынята пасля заканчэння вайны ў Персідскім заліве, у 1991 годзе Ірак павінен быў знішчыць сваю ядзерную хімічную і біялагічную зброю.

● ФРАНЦЫЯ ЗМАГАЕЦЦА З ІМІГРАНТАМІ

Французская паліцыя ажыццявіла штурм царкоўнага будынка ў Парыжы, дзе ўжо на працягу сямі тыдняў знаходзілася каля 300 нелегальных эмігрантаў з Афрыкі, якія хаваліся ад дэпартацыі. Паліцыя ўжыла газ і гумавыя кулі, каб выгнаць афрыканцаў з будынка. Потым іх пагрузілі ў аўтафургон і вывезлі ў невядомым накірунку. Таксама былі арыштаваны і іх прыхільнікі. Вышэйшы суд Францыі прыняў закон аб тым, што нелегальныя эмігранты, большасць з якіх паходзяць з Малі, не маюць права знаходзіцца на тэрыторыі Францыі. Урад разгледзіць справу кожнага з іх, і тыя, хто не мае грунтоўных падстаў для знаходжання ў Францыі, будуць вымушаны пакінуць краіну.

● «ТЫТАНІК» ЗБІРАЮЦА ПАДНІМАЦЬ

З Нью-Йорка на месца катастрофы лайнера «Тытанік» накіравалася вялікая доследная судна. Каманда правядзе работы па вывучэнню рэшткаў карабля, што затануў каля 80 гадоў таму і пазбавіў жыцця каля 1500 чалавек. Праз тыдзень яны паспрабуюць падняць з вады адну з частак яго корпуса. Навукоўцы, якія займаюцца гэтай праблемай, лічаць гэту акцыю выключна камерцыйнай, аднак адзіны пасажыр «Тытаніка», які застаўся ў жывых — жанчына 90-гадовага ўзросту, падтрымлівае гэту экспедыцыю і будзе браць у ёй удзел у якасці ганаровага госця.

Радый «Свабода», «Голас Амерыкі», «Радый 101,2» і «Радый-РОКС» слухай Сяргей ПРОТАС.

ИНФАРМ-КАКТЭЙЛЬ

Бізнес хірургаў-касмёталагаў перажывае зараз у Азіі сапраўды бум. Салоны прыгажосці ў Шанхаі, Маніле, Токіо ледзь спраўляюцца з наплывам жадаючых палепшыць сваю знешнасць. 400—500 долараў каштуе аперацыя па змяненню формы носа. Праўда, амаль тыдзень ён будзе такі, як быццам быў удараны прафесіянальным баксёрам. Прыгажосць патрабуе ахвяр... і грошай. За больш буйную суму можна змяніць разрэз вачэй, нарасціць сіліконам бюст. Ідэальны твар, на думку тайландак, павінен выглядаць так, як у жанчын каўказскага тыпу.

ITAP-TACC.

Вярнуўшыся з адпачынку, прэзідэнт ЗША Клінтан з галавой акунуўся ў работу. Разам з віцэ-прэзідэнтам ён адправіўся ў штат Тэнесі, дзе заняўся рамонтам згарэлай баптысцкай царквы. Удзел вышэйшых асоб краіны ў гэтых работах павінен прадэманстраваць клопат Белага дома ў сувязі выпадкамі падпалу храмаў у негрыянскіх кварталах, якія пачасціліся.

Асаыэйтэд Прэс.

Падаваў вялікія надзеі Фрэдэрык Дэвідсан, 36-гадовы студэнт універсітэта штата Каліфорнія ў Сан-Дыега, які знайшоў свой «нестандартны» довад. Пры абмеркаванні яго навукавай працы ён так разгарачыўся, што ў якасці «апошняга аргумента» выхаліў пісталет і забіў трох прафесараў-апанентаў.

«Труд».

ШТО ЧЫТАЮЦЬ ПАЛЯКІ

На 2,4 працэнта менш, чым за першае паўгоддзе 1995 года, прададзена кніжак у Польшчы. Пра гэта паведаміла Галоўнае статыстычнае ўпраўленне. У той жа час усіх іншых тавараў прададзена больш. Як паведамляюць сацыёлагі, 49 працэнтаў палякаў і 41 працэнт полек прызналіся, што за апошні год не прачыталі ніводнай кніжкі. Сацыёлагі б'юць выснову, што людзі купляюць «хлеб духоўны» ў залежнасці ад адукацыі і заможнасці. Але нават тыя, хто мае грошы, не спяшаецца аддаваць іх на кніжкі.

Па матэрыялах польскага друку.

Анталогія беларускай песні

Жыццё тым і цікавае, тым і прывабнае, што асвятляецца каханнем. Яно пабуджае закаханых адарвацца ад штодзённых спраў, прайсці праз усе перашкоды, каб хутчэй убачыць знаёмую ўсмешку, агністы позірк, адчуць цяпло мілых рук...

Напэўна, ні ў адной песні Генадзя Бураўкіна не створаны такі романтичны вобраз закаханага, як у песні «Конь незацугляны». Узнёслым падазены ён у «Першым спатканні» (музыка Васіля Раічыка), летуценным — у «Закаранай май» (музыка Ігара Лучанка), нерашчым — у «Незнаёмцы» (музыка Юрыя Семанікі). А тут паўстае казачна-загадкавы, падобны на фальклорнага асілка, які вытрымае ўсе выпрабаванні, што выпалі на яго долю, — і дасягне мэты. Надзейны памочнік

КОНЬ НЕЗАЦУГЛЯНЫ

Для таго, каб кахаць і застацца вольным, патрабуецца вялікая мудрасць і культура пачуццяў. Якраз у выкананні «Песняроў», у рэпертуары быў гэты вакальны твор, перадавалася драматычная супярэчнасць у развіцці пачуццяў — пастаянная цяга да каханай і неўтаймоўнае імкненне застацца свабодным.

Інтанацыя «Конь незацугляны» пераклікаецца з некаторымі іншымі песнямі, у якіх аглядаецца каханне, уключаючы надзейнасць каця, асабліва ў агульнай для ўсходніх славян песні «Ой, пры лузе, пры лужку». Аднак напісаная на беларускай глебе, яна мае адметны рытм, лірызм, своеасаблівую эмацыянальнае насычанасць.

Міхась ШАВЫРКІН.

КОНЬ НЕЗАЦУГЛЯНЫ

Верш Генадзя БУРАЎКІНА Музыка Эдуарда ХАНКА

Там, дзе вечар на зямлю
Сыпле зор маністы,
Я злаўлю цябе, злаўлю,
Конь мой наравісты.
Праз палеткі і лясны,
Праз лугі, паляны

Ты нясі мяне, нясі,
Конь незацугляны.
Азірнуся ля сяла,
Падлячу да ганка,
Дзе чаромха расцвіла,
Дзе жыве каханка.

Да расплеценай касы
І да губ румяных
Ты нясі мяне, нясі,
Конь незацугляны.
Капытом каля вакон
Сон разбіць дазволі

І пасля цябе, мой конь,
Адпушчу на волю.
Праз палеткі і лясны,
Праз лугі, паляны
Ты ляці, мой конь, ляці,
Конь незацугляны.

Паэтычны радок

Алег Салтык — аўтар некалькіх кніжак вершаў і паэм, рэгулярна друкуецца ў беларускіх перыядычных выданнях. Ён з'яўляецца сакратаром

Віцебскага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў. Заўтра Алег Уладзіміравіч спаўняе 50 гадоў.

ЧАЙКІ Ў ГОРАДЗЕ

Чайкі ў горадзе.
Што за дзіва —
Тут Дзвіна спрадвеку цячэ.
Над зялёным яе разлівам
Сінь нябёс — не хапае вачэй.

Чайкі ў горадзе,
Вербы ў коціках.
Без канца і без краю вясна.
Сонца ў вечнасць у небе коціцца,
Цеплыню пакідаючы нам.

Чайкі ў горадзе,
Вокны ў золаце.
Ап'яніў красавік без віна.
Учарашнія сталі Золушкі
Каралеўнамі, як адна.

Чайкі ў горадзе
З крыкам кружачца.
Воля вольная зараз дзятве.
Валасы, нібы з лёгкага кужалю
Ў майго бацькі на галаве.
Белы попел на папяросты...
Чайкі ў горадзе.
Бацька ў вёсцы.

ДОМА

Ні ў першы, ні ў апошні раз
Гляджу, маўчу і сам святлюю,
Як разгараецца зара
І распускаюцца лілеі.

Як белабысы маладзік
На небе яшчэ больш бялее,
Як у суседак-маладзіц
Дымкі над комінамі спеюць.

Як певень хрыпне на шастку —
Праспаў і сонца, і халатак.
Як не сядзіцца ўжо шпаку,
Бо лётаць вучыць шпачанятка.

Я гэта ўсё ў сабе нашу.
Тут маму ўсё напамінае...
Зара гарыць над небакраем
І апыае мне душу.

СУБОТНІМ ВЕЧЕРАМ

КРЫЖАВАНКА

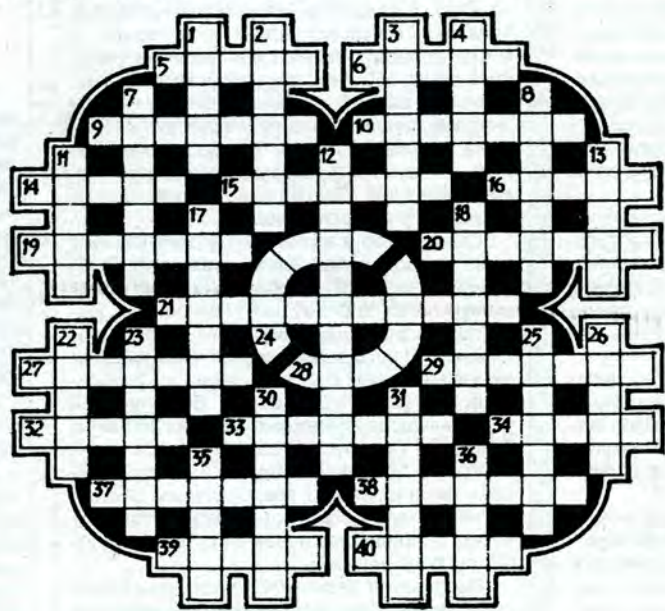
Па гарызанталі: 5. Душавы музычны інструмент. 6. Раённы цэнтр у Магілёўскай вобласці. 9. Першая вучоная ступень. 10. Рахунак з вопісам адпраўленага тавару. 14. Карункі з кручаных нітак. 15. Магчымая частка выніку арыфметычнага дзялення. 16. Тумба на караблі. 19. Кішэнная торбачка для грошай. 20. Аўтар слоў песні «Люблю цябе, Белая Русь». 21. Грашовая сума, якая спаганяецца дзяржавай-пераможцай з пераможанай дзяржавы. 27. Палявая кветка. 29. Выдатны дзеяч-спецыяліст. 32. Ліст паперы. 33. Латышская эстрадная спявачка. 34. Буйная драпежная яшчарка. 37. Каланіст, які самавольна займаў свабодны, неапрацаваны ўчастак зямлі ў перыяд пачатковай каланізацыі. 38. Невялікі паўзун з доўгім хвостом і прадаўгаватым целам. 39. Мі-

неральная фарба розных колераў. 40. Старадаўні вясельны абрад.

Па вертыкалях: 1. Марское падарожжа. 2. Ігуменны каталіцкага жаночага манастыра. 3. Зручны момант. 4. Памашканне на судне. 7. Вяроўка для нацягвання прыдняга ветразя судна. 8. Перакананне, пункт погляду. 11. Вялікі клавійны музычны інструмент. 12. Калекцыяніраванне значкоў, нагрудных знакаў і г. д. 13. Паруснае судна. 17. Рускі першадрукар. 18. Соус для кансервавання. 22. Марская палярная птушка сямейства чусцікаў. 23. Балет С. Пракоф'ева. 25. Куслівая асенняя муха. 26. Рыбалоўная снасць. 30. Зямельнае арэнднае ўладанне. 31. Каталіцкі манастыр. 35. Забытая судовая справа. 36. Найбольшае возера на Беларусі.

Па дугах: 24. Беларускі паэт. 28. Скульптурны твор.

Склаў Мікола ВОРЧЫК.
Лагойскі раён.

ПРАВЕРЦЕ, КАЛІ ЛАСКА, АДКАЗЫ

Крыжаванка (17 жніўня). Па гарызанталі: 7. Абаранак. 9. Маладзік. 10. Гляк. 11. Руля. 12. Каласавік. 17. Акравак. 19. Шаленец. 20. Радца. 21. Гірса. 22. Рогат. 24. Скула. 27. Засаўка. 29. Капліца. 31. Хістаскасць. 34. Газа. 36. Гмах. 37. Баравіна. 38. Адносіны. Па вертыкалях: 1. Абалонка. 2. Грак. 3. Гнілата. 4. Пляміна. 5. Здор. 6. Ліслівец. 8. Кара. 9. Мясла. 13. Спад. 15. Камінар. 16. Немаўля. 18. Краса. 19. Шарак. 23. Ваўкалак. 25. Улік. 26. Сцяканне. 28. Клічкі. 30.

Адценне. 32. Туга. 33. Арфа. 35. Апад. 36. Густ.
Чайворд-галаваломка (17 жніўня). 1. Тарас. 2. «Свінапас». 3. Сабаленка. 4. Асташонак. 5. Кулакоўскі. 6. «Іслач». 7. «Чыгунка». 8. Акт. 9. Трус. 10. Стапа. 11. «Асілак». 12. Кантэкст. 13. Тып. 14. «Парог». 15. Ганна. 16. Арошка. 17. «Аманал». 18. Лырыка. 19. «Альфа». 20. Анапест. 21. Туляга. 22. «Амок». 23. Кропля. 24. Ядвіся. 25. Яўхім. 26. Мальвіна. 27. «Алімпіада». 28. «Астат».

УСХОДНІ ГАРАСКОП
НА НАСТУПНЫ ТЫДЗЕНЬ

КАЗЯРОГУ трэба ва ўсім спадзявацца на важную сустрэчу з нейкай асобай, ад якой залежаць вашы будучыя поспехі. Прыйдзеца на браць у рот вады і не дзяліцца ні з кім сваімі планами ў сферы бізнесу. А вось надзеямі на сямейнае жыццё цалкам можна будзе падзяліцца з тым, на кім спынілі свой выбар.

ВАДАЛЕЙ ніхай рыхтуецца да збору багацця і фінансавага ўраджаю, які прынясуць зробленыя раней інвестыцыі ў нерухомасць. Дывідэнды скарыстаеце неадкладна, паколькі зоркі на гэтым тыдні абяцаюць вам толькі кароткатэрміновыя поспехі. Гэта датычыцца і сферы асабістага жыцця, тут вам трэба пашукаць узамаразнення ў Авенаў, Ракаў і Стральцоў.

РЫБАМ можна параіць адкрыць уласную справу. Асабліва зоркі раіць гэта прадстаўніцам цудоўнага полу, у таленты якіх планеты вераць на гэтым тыдні. Ім не забараняюцца і лёгкі флірт з ужо жанатымі мужчынамі, і спробы канчаткова ўзяць у палон халасцякоў.

АВЕНАМ прыйдзеца не губляць пільнасці і не даваць асабістаму браць верх над грамадскім. Паклапаціцеся аб сваёй кар'еры, дзеля росквіту якой дзейнічае больш смела і настойліва. Магчымы вялікія расходы. Але не хвалюйцеся — у самы бліжэйшы час яны не толькі акупяцца, але і прынесуць вам добры даход.

ЦЯЛІЦАМ неабходна памятаць, што толькі вялізнымі намаганнямі можна папоўніць страты, якія вы панеслі ў апошні час. Набарыцеся смеласці, самаарганізуйцеся — і ў бой. Адказнасць за пачатую справу павінна вызначаць вашы ўчыны і крокі, у тым ліку і ў адносінах да родных.

БЛІЗНЯТЫ будучы заняты фінансавай дзейнасцю, якая абяцае багатыя дывідэнды, але не ў самы бліжэйшы час, а толькі ў аглядным будучым. А пакуль вам трэба спадзявацца на падтрымку верных сяброў, якія дапамогуць і парадаў, і справай. Магчыма, у вас з'явіцца перспектыва змяніць месца працы ці атрымаць павышэнне па службе і адпачынку чарговую вышыню ў прафесіянальным росце.

РАК нарэшце закончыць рудніную працу і ўздыжне з палёгкай. Зноў зоркі прадрэкаюць ваеннаслужачым з ліку Ракаў перавод на новае месца службы, магчыма, бліжэй да паўночнага ззяння. У ваш дом могуць нечакана-негадана прыйсці госці. Зносіны з імі адаб'юцца на вашым бюджэце, у сувязі з чым вельмі спачуваем.

ІЛЬВАМ рэкамендуецца не губляць смеласці і прысвяціць сябе важным справам, у тым ліку і фінансавым. Магчыма, вас запрасяць на якую-небудзь урачыстасць, і таму будзеце пастаянна ў форме і гатоўнасці. Народным, заслужаным і проста таленавітым артыстам «свеціць» запрашэнне на галоўныя ролі. Астатнім — перспектыва выгаднай работы, якая абяцае добрыя грошы.

ДЗЕВАМ можна чакаць падзякі ад начальства. Магчымы зносіны з судовымі і міліцэйскімі органамі, а вось па якой менавіта прычыне, зоркі сказаць не могуць. Тым, хто прадае нерухомасць, трэба прымаць любіва прарапоны, пакуль яны ёсць на огуль.

ШАЛІ накіруюцца ў ваяж за мяжу, дзе змогуць і крыху падзарабіць. Ва ўсякім разе, такія прапановы будучы, і лепш ад іх не адмахвацца. А вось бацькам не варта на тыдні адпраўляць сваіх дзяцей на вучобу за мяжу, яны пакуль да гэтага не гатовы. Ім лепш апрабаваць здольнасці на роднай глебе, дзе іх чакае поспех.

СКАРПІНЫ падвядуць баланс месяца на бравурнай ночце. Паспехі ў жыцці і справах відавочныя, і гэта радуе. Але не цешцеся, а лепш рыхтуйцеся да будучага, якое вам трэба сустрэць у поўным узбраенні. Выхад на шырокі шлях і дзюбу ў вялікіх пачыненнях запатрабуе многага, у тым ліку і грошай.

СТРАЛЬЦЫ змогуць падлічыць даходы толькі пасля заканчэння вялікай справы. А ёй, між тым, будучы ставіць палкі ў колы і ствараць перашкоды, якіх вам прыйдзеца пераадоляваць. Памятайце, што шлях да зорак праходзіць праз цярні, прычым не ў адных толькі астрапахуаў.

Леанід КОТАЎ, кар. ІТАР-ТАСС.
Дэлі.

АДПАЧЫНАК

ЗЛЁТ ЮНЫХ СЯБРОЎ ЮНЕСКО

Беларуская асацыяцыя клубаў ЮНЕСКО на чале з генеральным сакратаром А. Каранкевічам упершыню арганізавала летні 2-тыднёвы лагер беларускіх клубаў ЮНЕСКО з Мінска, Гродна, Брэста, Віцебска, Маладзечна, Оршы, Жодзіна, вёскі Сноў, пасёлка Нарач. Кожная дэлегацыя складалася з шасці навуцэнцаў — юных актывістаў клуба ва ўзросце 14—16 гадоў і кіраўніка.

Навучальна-адукацыйны блок уключаў мерапрыемствы па напрамках дзейнасці клубаў ЮНЕСКО — экалогія, выхаванне ў духу міру (канфлікталогія), правы чалавека і дэцзія, нацыянальная гісторыя і культура.

Прайшлі алімпіяды школьнікаў па

рознах відах спорту. Незабыўнымі стануць, бадай, усе культурныя мерапрыемствы. Гэта вечар «Візітка атрада», вечар беларускіх легенд, парад краін, вечар «Стартуем у жыве», на якім нават важатся правілі сябе, вечар «Конкурс відэакліпаў», дзень імянінніка, кірмаш, святая Нептуна і інш.

Але ўсё калі-небудзь заканчваецца. Застаецца толькі падзякаваць арганізатарам гэтага лагера беларускіх клубаў ЮНЕСКО на чале з Аляксандрам Каранкевічам. І ўспамінаць гэтыя дні як вельмі светлыя старонку жыцця кожнага з нас — удзельнікаў гэтага цудоўнага мерапрыемства.

І. ГРЫГОРЭВІЧ, кіраўнік
экалагічнага клуба Нарачскай
СШ № 2, Мядзельскі раён.

Віншаванні

Горача, сардэчна віншую з днём нараджэння сястру БАРАДЗІНУ Галіну Аляксееўну. Жадаю моцнага здароўя, ішчасця, поспехаў у выхаванні маленькага сына, а таксама радасці і дабрабыту, каб здзейсніліся ўсе твае мары.

Брат з Гомеля.

Віншую з днём нараджэння дарагую сястру Ніну Васільеўну КАСТЭНКА. Жадаем здароўя, ішчасця.

Сям'я ВАЙТОВІЧАЎ з Клецкага раёна.

Віншую з днём нараджэння Веру Васільеўну ДУДЗІЧ з в. Мацёвічы Лідскага раёна, а таксама Алену і Святлану Дудзіч з г/п Воранава.

Віктар, Аксана.

Віншую з днём нараджэння жонку, матулю — ВЕЙКШНАР Святлану з в. Гожа Гродзенскага раёна. Жадаем здароўя, ішчасця.

Муж, сыны.

Згублены круглую пячатку і штамп на імя Палова С. В. (пасв. № 2972, выдана 18.03.93 г. Савецкім РВК г. Мінска) лічыць неспраўдлівым.

Пейджинговую связь редакции обеспечивает компания **МОБИКОМ** пейжинг-система
тел. 78-08-98

ЗАСНАВАЛЬНІКІ:

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь, Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь, калектыў рэдакцыі газеты «Звязда».

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ.

Рэдакцыйная калегія: У. АНДРЭЕВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), І. БАРАНОЎСКІ, У. ГОЙТАН, В. ЖДАНКО, Л. ЛАХМАНЕНКА, М. МІХАЕВІЧ (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. МЯСНІКОЎ, Л. РЫЖАНКОВА (намеснік галоўнага рэдактара), С. ШАЎЦОЎ.

Рэгістрацыйны нумар 1.

НАШ АДРАС: 220013, г. Мінск, вуліца Б. Хмяльніцкага, 10-а, рэдакцыя газеты «Звязда».

ТЭЛЕФОНЫ: прыёмны — 68-29-19; намесніку галоўнага рэдактара — 32-44-12, 32-14-25, 32-35-05; аддзелаў: інфармацыйна-аналітычнага — 32-38-02, 68-28-14, 68-29-68, эканомікі — 32-31-21, 68-29-68, палітыкі — 68-27-57, 68-28-64, культуры — 68-29-42, 68-28-27, пісьмаў — 68-27-47, маралі і права — 68-28-51, міжнацыянальных адносін — 68-27-40, 68-28-69, журналісцкіх расследаванняў — 68-28-38, 68-28-72, беларускай дыяспары — 68-28-27, знешнеэканамічнай дзейнасці — 68-29-44; аглядальнікаў па праблемах: навуцы і адукацыі — 68-28-31, экалогіі і ліквідацыі вынікаў Чарнобыля — 68-28-36; уласных карэспандэнтаў: у Гродне — 33-25-29, Гомелі — 53-13-92, Баранавічах — 7-26-02, Паставах — 22-400, Маскве — 365-16-44; бухгалтэрыі — 32-22-03; даведкі на рэкламе і аб'явах — 32-31-98. ФАКС: 32-04-52, 68-28-77. E-mail: daily@zvyazda.belpak.minsk.by

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не з'яўляюцца супадзеннем з меркаванням рэдакцыі.

Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Рэдакцыя пакідае за сабой права не ўступаць у перапіску з чытацямі.

Друкарня выдавецтва «Беларускі Дом друку». Мінск, праспект Ф. Скарыны, 79. Тэлефон 91852. Індэкс 63850. Зак. № 4787. Выходзіць 250 разоў на год. Нумар падпісаны ў 20.15. М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12